

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על־פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

הבשורה הקדושה

על־פי מרקוס

פרק א

18 ויעזבו מהר את־מכמרתיהם וילכו אחריו:
19 ויהי כעברו מעט משים וירא את־ינעקב בדיזבדי
וְאֶת־יוֹחָנָן אֲחִיו וְגַם־יְהֵמָה בְּאֵנְיָה וּמֵתִקְנִים
אֶת־הַמְּכַמְרוֹת:
20 וַיִּמְהַר וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם וַיַּעֲזְבוּ אֶת־זַבְדֵי אֲבִיהֶם
בְּאֵנְיָה עִם־הַשְּׂכִירִים וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
21 וַיָּבֹאוּ אֶל־כַּפֶּר נַחוּם וַיִּמְהַר לְבֹא בַשָּׁבֶת לְבֵית
הַכֹּנֶסֶת וַיְלַמֵּד:
22 וַיִּשְׁתַּוְּמְמוּ עַל־תּוֹרָתוֹ כִּי־הָיָה מְלַמֵּד כְּאִישׁ
שֶׁלֹּטוֹן וְלֹא כַסְפָּרִים:
23 וְאִישׁ הָיָה שֵׁם בְּבֵית הַכֹּנֶסֶת שֶׁלֶהֶם אֲשֶׁר־רוּחַ
טְמֵאָה בּוֹ וַיִּזְעַק לֵאמֹר:
24 אַתָּה מְהִלְנֵנו וְלָךְ יֵשׁוּעַ הַנְּצִירִי לְהַאֲבִידֵנוּ כְּאֵת
יְדַעְתִּיךָ מִי אַתָּה קְדוֹשׁ הָאֱלֹהִים:
25 וַיַּגְעֲרֵיבּוּ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר הָאֵלֶם וַיָּצֵא מִמֶּנּוּ:
26 וַיִּסְתַּבְּהוּ רוּחַ הַטְּמֵאָה וַיִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַיָּצֵא
מִמֶּנּוּ:
27 וַיִּבְהֲלוּ כָלֶם וַיִּשְׁאַלוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ לֵאמֹר
מִהֲזֹאת מֵהֵיחִיא הַתּוֹרָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר
אֶפְי־לְרוּחוֹת הַטְּמֵאָה מֵצִוָּה הוּא בְּגִבּוֹרָה וְהָיָה
שִׁמְעוֹת לוֹ:
28 וַיָּצֵא שִׁמְעוֹ מִהַר בְּכַל־סִבִּיבוֹת אֶרֶץ הַגָּלִיל:
29 וַיְהִי אַחֲרֵי צֵאתָם מִבֵּית הַכֹּנֶסֶת וַיָּבֹאוּ בֵּיתָה
שִׁמְעוֹן וְאַנְדְרֵי עִם יַעֲקֹב וַיּוֹחָנָן:
30 וְהוֹתֵנֶת שִׁמְעוֹן שֶׁכְּבָה אַחֲזֵית הַקִּדְחָת וַיִּמְהַרוּ
וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו עֲלֵיהָ:
31 וַיִּגֹּשׁ וַיֵּאחֲזוּ בְּיָדָהּ וַיִּקְיִמָהּ וַיַּגִּיר מִמֶּנָּה הַקִּדְחָת
פְּתָאִם וַתִּשְׂרֹת אוֹתָם:
32 וַיְהִי כְּעָרֵב כְּבֹא הַשָּׁמֶשׁ וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֵת
כָּל־הַחֹלִים וְאֵת אַחֲזֵי הַשָּׂדִים:
33 וְכָל־הַעִיר נֶאֱסָפוּ וַחֲדָו פֶּתַח הַבַּיִת:
34 וַיִּרְפָּא רַבִּים אֲשֶׁר הָיוּ חֹלִים חָלִים שׁוֹנִים
וַיִּגְרֹשׁ שָׂדִים חֲרָפָה וְלֹא־יָנַתַן אֶת־הַשָּׂדִים לְדַבֵּר כִּי
יְדַעְהוּ:
35 וַיִּשְׁכַּם בַּבֶּקֶר בְּעוֹד נֶשֶׁף וַיָּצֵא וַיֵּלֶךְ אֶל־מְקוֹם
חֲרָפָה וַיִּתְפַּלֵּל שָׁם:
36 וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָיו שִׁמְעוֹן וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֵתוֹ:

1 תחלת בשורת ישוע המשיח בן־האלהים:
2 כפתיב בנגביאים הגני טלח מלאכי לפניה ופנה
דרך:
3 קול קורא במדבר פנו דרך וזהו ישוע מסלותנו:
4 יוחנן היה טבל במדבר וקורא טבילת התשובה
לסליחת חטאים:
5 ותצא אליו פליארץ והודה ובני ירושלים ויטבלו
כלם עלידו בנהר הירדן מתודים את־חטאתם:
6 ויוחנן לבוש שער גמלים ואזור עור במתניו
ומאכלו חגבים ודבש היער:
7 ויקרא לאמר בוא ובא אחרי החזק ממני אשר
קטנתי מלכרע להתיר את־שרוך געליו:
8 אבני טבילתי אתכם במים והוא יטבל אתכם
ברוח הקדוש:
9 ויהי במים החם ויבא ישוע ממצרת אשר בגליל
ויטבל עלידי יוחנן בירדן:
10 ויהי אך־עלה עלה מזהמים וירא השמים והנה
נפתחו והרוח פיונה לרדת עליו:
11 ויהי קול מזהשמים אתה בני יידי אשר
רציתיבו:
12 ומהר הוציאו הרוח המדברה:
13 ויהי שם במדבר ארבעים יום והשטן נסהו ויהי
עם־החיות והמלאכים שרתוהו:
14 ואחרי אשר הסגר יוחנן בא ישוע הגלילה
ויקרא את־בשורת מלכות האלהים ויאמר:
15 מלאכה העת וקרבה מלכות האלהים שובו
והאמינו בבשורה:
16 ויהי בהתהלכו עליד ים־הגליל וירא והנה שמעון
ואנדריו אחי שמעון פרשים מצודה בים פי דיגים
היו:
17 ויאמר אליהם ישוע לבו אחרי ואתנכם דיגי
אנשים:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

7 מה'לֹזָה פי דְבַר גְדוּפִים פְּאֵלָה מִי זָכַל לִסְלֹחַ
לְחַטָּאִים פִּי אִם הָאֱלֹהִים לְבַדּוּ:
8 וַיֵּדַע יְשׁוּעַ בְּרוּחוֹ פִּיכֹן הַטְּבִיבִים בְּלִבְכֶם וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם מִדּוּעַ תִּחְשְׁבוּ כֹּאֵלָה בְּלִבְכֶם:
9 מָה הַנְּקֹל הָאֵמֹר אֲלֵיכֶם הָאֲבָרִים נִסְלְחוּ לָךְ
הַטְּאִיתִיךָ אִם־אֵמֹר קוּם שׂא אֶת מִשְׁפְּכֶךָ
וְהִתְחַלְּךָ:
10 וְלִמְעַן תִּדְעוּן פִּי בְּדִהָאֲדָם יִשְׁלֹחַ הַשְּׁלִטָּן לִסְלֹחַ
לְחַטָּאִים בְּאֶרֶץ וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם הָאֲבָרִים:
11 לָךְ אֲנִי אֹמֵר קוּם שׂא אֶת־מִשְׁפְּכֶךָ וְלָךְ
אֲלֵי־בֵיתֶךָ:
12 וְנֶקֶם פְּתָאִם וַיִּשָּׂא אֶת־מִשְׁכְּבוֹ וַיֵּצֵא לְעֵינָי כָּלֵם
עַד פִּי־תִמְחוּ כָּלֵם וַיִּשְׁבְּחוּ אֶת־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר
מִעוֹלָם לֹא־רָאוּנוּ כְּזֹאת:
13 וַיֵּשֶׁב וַיֵּצֵא אֶלֵי־דֵי הַיָּם וַיָּבֹאוּ אֵלָיו פְּלוֹחֵעַם
וַיְלַמְדֵם:
14 וַיְהִי בְעֵבְרוֹ וַיֵּרָא אֶת־לֹוּ בְּיַחְלָפֵי יֹשֵׁב בְּבֵית
הַמְּכֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָכֵה אַחֲרַי וְנֶקֶם וַיִּלְךָ אַחֲרָיו:
15 וַיְהִי פֶּאֶשֶׁר הִסֵּב בְּבֵיתוֹ וַיִּסְבוּ מוֹכְסִים וְחַטָּאִים
רַבִּים עִם־יְשׁוּעַ וְעִם־תַּלְמִידָיו פִּי רַבִּים הָיוּ
הַהֹלְכִים אַחֲרָיו:
16 וְהַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים רָאוּ אֹתוֹ אֲכַל
עִם־הַמּוֹכְסִים וְהַחַטָּאִים וַיֹּאמְרוּ אֲלֵי־תַלְמִידָיו
מִהֲלִרְבֶּכֶם פִּי אֲכַל וְשִׂתָּה הוּא עִם־הַמּוֹכְסִים
וְהַחַטָּאִים:
17 וַיִּשְׁמַע יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הַחֲזִיקִים אֵינָם צְרִיכִים לְרַפָּא
פִּי אִם־הַחֹלִים לֹא בָאתִי לְקַרְא הַצְּדִיקִים פִּי
אִם־הַחַטָּאִים לְתִשׁוּבָה:
18 וְתַלְמִידָי יוֹחֲנָן וְתַלְמִידָי הַפְּרוֹשִׁים הָיוּ מֵרַבִּים
לְצוּם וַיָּבֹאוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִדּוּעַ תַּלְמִידָי יוֹחֲנָן
וְתַלְמִידָי הַפְּרוֹשִׁים צָמִים וְתַלְמִידֶיךָ אֵינָם צָמִים:
19 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אִיךָ יוֹכְלוּ בְּנֵי הַחֶפֶז לְצוּם
בְּעוֹד הַחֶזֶן עִמָּהֶם פְּלִינְמֵי הַיּוֹת הַחֶזֶן עִמָּהֶם לֹא
יוֹכְלוּ לְצוּם:
20 הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְלִקַּח מֵאֲתֶם הַחֶזֶן וְאָז יִצְוִמוּ
בְּיָמֵם הַחֶם:

37 וַיִּמְצְאוּהוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה כָּלֵם מִבְּקָשִׁים אוֹתְךָ:
38 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְנִלְכְּהוּ אֲלֵי־עִיר הַפְּרוֹזוֹת
הַקְּרִבוֹת וְאֶקְרָא גִּם־יִשָּׁם פִּי בְעֵבֹר־זֹאת יֵצֵאתִי:
39 וַיְהִי קְרָא בְּכַנְסִיּוֹתֵיהֶם בְּכָל־הַגְּלִיל וַיִּגְרֹשׁ
אֶת־הַטְּוִדִּים:
40 וַיָּבֹאוּ אֵלָיו אִישׁ מִצָּרַע וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיִּכְרַע
עַל־בְּרָכָיו וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־תִּרְצֶה תוֹכַל לְטַהַרְנִי:
41 וַיִּרְחַם עָלָיו יְשׁוּעַ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּגְעִיבוֹ וַיֹּאמֶר רִצְּה
אֲנִי טָהוֹר:
42 עוֹדְנֵנוּ מִדְּבַר וְהִצְרַעַת סָרָה מִמֶּנּוּ וַיִּטְהַר:
43 וַיִּגְעִרְיוֹ וַיִּמְחַר לְהוֹצִיאוֹ חוּצָה:
44 וַיֹּאמֶר אֵלָיו רָאֵה אֲלֵי־תַגִּיד לְאִישׁ דְּבַר וְלָךְ
הַרְּאֵה אֲלֵי־חֶפְזוֹ וְהִקְרַב לְטַהַרְתֶּךָ אֶת אֶשְׁרֵי־צוּחַ
מִשָּׁה לְעַדוֹת לָהֶם:
45 וְהוּא יֵצֵא וַיַּחַל לְקַרְא הַרְּבָה וְלַחֲשִׁמִּיעַ הַדְּבַר עַד
אֶשֶׁר לֹא־יִכְלַל לְבֹאוֹ עוֹד אֲלֵי־עִיר לְעֵינָי הָעָם
וַיֵּשֶׁב מַחוּץ לְעִיר בְּמִקְמוֹת הַרְּבָה וַיָּבֹאוּ אֵלָיו
מִכָּל־עִבְרֵנוּ מִסְּבִיב:

הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי מַרְקוֹס פְּרָק ב

1 וַיְהִי מִיָּמִים וַיָּבֹא שְׁנֵית אֶל־כְּפַר נַחוּם וַיִּשְׁמַעוּ
פִּי־הוּא בְּבֵית:
2 וַיֵּאָסְפוּ רַבִּים מִהַרָּה עַד־אֶפְסֹס מְקוֹם לְעַמֵּד
אֶרְיִלְפִנִי הַפֶּתַח וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֶת־הַדְּבַר:
3 וַיָּבֹאוּ אֵלָיו אֲנָשִׁים גִּטָּאִים אִישׁ נֹכַח אֲבָרִים
וַיִּשְׂאָהוּ בְּאֶרְבָּעָה:
4 וְלֹא זָכְרוּ לְגִשְׁתֵּי אֵלָיו מִפְּנֵי הָעָם וַיִּסְתִּירוּ אֶת־הַגֵּג
בְּמִקְוֹם אֶשֶׁר הָיָה שָׁם וַיַּחְתְּרוּ חֲתִירָה וַיִּזְרִידוּ
אֶת־הַמִּשְׁכָּב אֶשֶׁר שָׁכַב עָלֶיהָ נֹכַח הָאֲבָרִים:
5 וַיְהִי פְּרָאוֹת יְשׁוּעַ אֶת־אֲמוֹנָתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם
הָאֲבָרִים בְּנֵי נִסְלְחוּ לָךְ הַטְּאִיתִיךָ:
6 וְשָׁם אֲנָשִׁים מִן־הַסּוֹפְרִים יֹשְׁבִים וַיֹּאמְרוּ בְּלִבָּם:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על־פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

7 וישוע סר משם עסיתלמדינו אלינד הנם וילכו
אחריו עסירב מזיהגליל:
8 ומיהודה ומירושלים ומאדום ומעבר הירדן
ומסביבות צור וצידון המון רב באו אליו פי
שמעו את פליאשר עשה:
9 ויאמר אליתלמדינו להכין לו אנפה קטנה מפני
העם למען אשך לא ידקוהו:
10 פי רפא לרבים עד פינפלו עליו פליהמנגעים
לנגע בו:
11 והרוחות הטמאות פראותן אתו נפלו לפניו
ותצעקנה לאמר אתה הוא בן־אלהים:
12 ויעד בם מאד למען אשך לא־תגלינה אותו:
13 ויעל אליההר ויקרא אליאשר הוא חפץ ויבאו
אליו:
14 וימן שינים עשך איש להיות אתו ולשלחם
לקרא:
15 והיה להם השלטון לרפא אתיהתחלאים ולגרש
אתיהשדים:
16 וישם אתישנים העשך ויכנה אתישמעון בשם
פטרס:
17 ואתיעקב בןזבדי ואת יוחנן אחי יעקב ויכנה
אתם בשם בניירגוש הוא בניירעם:
18 ואת אנדרי ואת פילפוס ואת ברתלמי ואת מתי
ואתיתומא ואתיעקב בןחלפי ואתיתדי ואת
שמעון הקני:
19 ואתיהודה איש קריות אשר הסגיר אתו:
20 ויבאו הביתה ויוסף המון עם להתאסף עד
פיליא וכלו אף לאכללהם:
21 וישמעו קרוביו ויצאו להחזיק בו פי אמרו יצא
מדעתו:
22 והסופרים אשר נדדו מירושלים אמרו בעלזבול
בו ועליתדי שרהשדים הוא מגרש אתיהשדים:
23 ויקרא אותם אליו וידבר להם במשלים לאמר
איך יוכל השטן לגרש השטן:
24 ואם־יחלקה ממלכה עליעצמה לא־תוכל לעמד
הממלכה ההיא:

21 איניאדם תפר טלאי בד הדש עלישמלה בלה פי
אם־יבן יתק מליוו הדש מזיהבלה ויתרחב
הקרע:
22 ואין אדם נתן יין הדש בגאדות בלים פי אם־יבן
בקע היין הקדש אתיהגאדות והיין ישפך
והגאדות יאבדו אבל יין הדש ינתן בגאדות
הדשים:
23 והיה בעברו בשבת בין השדות ויחלו תלמידיו
לקטף מלילות בלכתם:
24 ויאמרו אליו הפרושים ראה מההמה עשים
בשבת את אשר־לא עשה:
25 ויאמר אליהם הכי לא קראתם אתיאשר עשה
דוד בהיותו חסר ורעב הוא ואגשיו:
26 אשר בא אליבית אלהים בימי אבנתר הפהן
הגדול ויאכל אתלהם הפנים אשר לא נתן
לאכלה פי אם־לכונים ויתן גם־לאגשים אשר
אתו:
27 ויאמר אליהם השבת נתנה בעבור האדם ולא
האדם בעבור השבת:
28 לכו ארון בןהאדם גם לשבת:

הבשורה הקדושה

על־פי מרקוס

פרק ג

1 וישב ויבוא אליבית הפגסת ושם־איש אשר נדו
ובשה:
2 ויארכו לו אם־ירפאהו בשבת למען ומצאו עליו
עלילות דברים:
3 ויאמר אליהאיש אשר ובשה נדו קום עמד בתנך:
4 ויאמר אליהם המתר בשבת להיטיב או להרע
להציל נפש או להמית ויחרישו:
5 ויפן ויבט אליהם בזעף ויתעצב עליקשי לבבם
ויאמר אליהאיש פטט אתינדה ויפטיט נדו
ויתרפא ותישב פאחרת:
6 ויצאו הפרושים וימהרו להתנגז עליו עם־אגשי
הורדוס לאבדו:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על־פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

5 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל עֲלֵימָקוֹם הַסְּלַע אֲשֶׁר אֵינִילוֹ שָׁם
אֲדָמָה חֲרָבָה וַיִּמְהַר לְצַמְחָהּ כִּי לֹא־הָיָה לּוֹ עֵמֶק
אֲדָמָה:

6 וַיְהִי כַּזֶּרֶחַ הַשְּׁמֶשׁ וַיִּצְרַב וַיִּיבֹשׂ כִּי אֵינִילוֹ שָׂרֵשׁ:

7 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל בֵּין הַקְּצִיִּים וַיַּעֲלוּ הַקְּצִיִּים וַיִּמְעַכְהוּ
וְלֹא נָתַן פְּרִי:

8 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל עַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה וַיִּתֵּן פְּרִי עֲלָהּ
וַגְּדַל וַיַּעֲשֶׂה זֶה שְׁלֹשִׁים שָׁעָרִים וְזֶה שְׁשִׁים וְזֶה
מֵאָה:

9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אֲשֶׁר אֲזַנְיָם לּוֹ לִשְׁמֹעַ וְלִשְׁמֹעַ:

10 וַיְהִי בַּהֵיוֹתוֹ לְבַהֹ וַיִּגְשׂוּ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ
עִם־שְׁנַיִם הָעֵשֶׂר וַיִּשְׁאַלְהוּ עֲלֵיהֶם־מִשְׁלַל:

11 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֵם נָתַן לְדַעַת סוּד מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים וְאֲשֶׁר מִבְּחוּץ לָהֶם הַכֹּל בְּמִשְׁלָלִים:

12 לְמַעַן יֵרְאוּ וְיֵדְעוּ וְלֹא יִדְעוּ וְשָׁמְעוּ שְׁמוֹעַ וְלֹא
יִבְיִנוּ פְּרִי־יִשׁוּבוּ וְנִסְלַח לַחַטָּאתָם:

13 וַיֹּאמֶר לָהֶם לֹא יִדְעֵתֶם אֶת־הַמִּשְׁלַל הַזֶּה וְאִיךָ
תִּבְיִנוּ אֶת־הַמִּשְׁלָלִים כָּלָם:

14 הַזֶּרַע הוּא זֶרַע אֶת־הַדָּבָר:

15 וְעַל־יַד הַדָּרָךְ אֱלֹהֵם הֵם אֲשֶׁר יִזְרְעוּבָם הַדָּבָר
וְכִשְׁמֹעֵם אוֹתוֹ מִיָּד בָּא הַשְּׁטִין וַיִּשְׂא אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּרַע בְּלִבָּבָם:

16 וְכֵן הַנְּזָרְעִים עֲלֵימָקוֹמוֹת הַסְּלַע הֵם הַשְּׁמִיעִים
אֶת־הַדָּבָר וַיִּמְהַר בְּשִׁמְחָה וְקָחָהוּ:

17 אִךְ אֵינִילָהֶם שָׂרֵשׁ בְּקִרְבָּם וְרַק לְשָׁעָה יַעֲמִדוּ
וְאַחֲרַיִן כִּבְּא צָרָה וְדִיפָה בְּגִלְלַת הַדָּבָר מִתְּחִלָּה
יִכָּשְׁלוּ:

18 וְאֵלֶּה הַנְּזָרְעִים בֵּין הַקְּצִיִּים הֵם הַשְּׁמִיעִים
אֶת־הַדָּבָר:

19 וְדֹאגוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִרְמַת הָעֵשֶׂר וְתֹאזוֹת
אַחֲרוֹת בָּאוֹת וּמִמְעַכּוֹת אֶת־הַדָּבָר וּפְרִי לֹא
יִהְיֶה־לוֹ:

20 וְאֵלֶּה הַזֶּרְעִים עֲלֵיהֶם־הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הֵם הַשְּׁמִיעִים
אֶת־הַדָּבָר וּמִקְבָּלִים אוֹתוֹ וַעֲשִׂים פְּרִי זֶה שְׁלֹשִׁים
שָׁעָרִים וְזֶה שְׁשִׁים וְזֶה מֵאָה:

21 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִיבִיאוּ הַנֵּר לְשׁוֹם תַּחַת הָאֵיפָה
וְתַחַת הַמִּטָּה וְלֹא לְהַעֲלוֹתוֹ עֲלֵיהֶם־נֹרָה:

25 וּבֵית אֲסִינְחָלֶק עֲלֵעֲצָמוֹ לֹא־יִזְכָּל לְעַמּוּד הַבַּיִת
הַהוּא:

26 וְאֲסִינְחָטִין וְתַקּוּמִים אֲלֵעֲצָמוֹ וְנַחֲלֶק לֹא־יִזְכָּל
לְעַמּוּד כִּי־בֹא קֶצֶו:

27 אִין אִישׁ וְכָל לְבוֹא לְבֵית הַגִּבּוֹר וְלִגְדֹל אֶת־כְּלָיו
אֲסִילֹא יִאָסֵר בְּרֵאשׁוֹנָה אֶת־הַגִּבּוֹר וְאַחֵר יִשְׁסָה
אֶת־בֵּיתוֹ:

28 אֲמִן אִמֵּר אֲנִי לָכֵם כִּי כָל־הַחַטָּאִים וְסִלְחוֹ לְבְנֵי
אָדָם וְכָל־הַגְּדוּפִים אֲשֶׁר יִגְדַּפוּ:

29 אִךְ הַמְּגַדֵּף אֶת־רוּחַ הַקִּדְּשׁ אֵינִילוֹ סְלִיחָה לְעוֹלָם
כִּי־עוֹנוֹ יִשָּׂא לְנֶצַח:

30 כִּי־הִמָּה אֲמַרוּ רוּחַ טִמְאָה בּוֹ:

31 וַיִּבְּאוּ אִמּוֹ וְאָחִיו וַיַּעֲמְדוּ מִחוּץ וַיִּשְׁלַחוּ אֵלָיו
לְקַרְא לּוֹ:

32 וְהִמּוֹן עִם יִשְׁבוּ סְבִיב לּוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֵנָּה אִמָּךְ
וְאָחִיךָ בַּחוּץ וּמִבְקָשִׁים אוֹתְךָ:

33 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי הֵם אִמִּי וְאָחִי:

34 וַיִּפֶן וַיִּבֹט אֲלֵיהֶם־שְׂבִיבִים סְבִיבּוֹ וַיֹּאמֶר הֵנָּה אִמִּי
וְאָחִי:

35 כִּי כָל־אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה רְצוֹן הָאֱלֹהִים הוּא אָחִי
וְאַחֹתִי וְאִמִּי:

הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי מַרְקוֹס פֶּרֶק ד'

1 וַיֵּשֶׁב וַיְהִל לְלַמֵּד עַל שְׂפַת הַיָּם וַיִּקְהָלוּ אֵלָיו הַמּוֹד
עִם־דָּב וַיִּגַּד וַיֵּשֶׁב בְּאַנְיָה בְּיָם וְכָל־הָעָם עוֹמֵד
עַל־יַד הַיָּם בִּיבְשָׁה:

2 וַיִּלְמְדוּם חֲרָבָה בְּמִשְׁלָלִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּלַמְדוֹ
אוֹתָם:

3 שְׁמַעוּ שְׁמוֹעַ הֵנָּה יִצָּא הַזֶּרַע לְזֶרַע:

4 וַיְהִי כַּזֶּרַע וַיִּפֶל מִזֶּה־הַזֶּרַע עַל־יַד הַדָּרָךְ וַיִּבְּאוּ עוֹף
הַשָּׁמַיִם וַיֹּאכְלֵהוּ:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

39 ויעוד ויגער ברוח ויאמר אליהם הס ודם ותשף
הרוח ותהי דממה רבה:
40 ויאמר אליהם למה תרדים אתם אף הסרתם
אמונה:
41 וינראו נראה גדולה ויאמרו איש אלדעחו מי
אפוא הוא אשר גם הרוח וגם הים שומעים לו:

הבשורה הקדושה על-פי מרקוס פרק ה

1 ויבאו אליעבר הים אליארץ הנדרים:
2 הוא יצא מדיהאנה והנה איש אשר הרוח טמאה
בו בא לקראתו מבין הקברים:
3 ומושביו בקברים וגם בעבתים לא יכל איש
לאסרו:
4 כיופעמים הרבה אסרוהו בכבלים ובעבתים
וינתק את העבתים וישבר את הכבלים ואיש לא
יצר כח לכבשו:
5 והוא תמיד לילה ויומים בחרים ובקברים צעק
ופצע את עצמו באבנים:
6 ויהי פראתו את ישוע מרחוק וירץ וישתחו לו:
7 ויצעק קול גדול ויאמר מה לי וך ישוע בדיאל
עליו הנני משביעך באלהים אשר לא תענגני:
8 כי הוא אמר אליו צא רוח הטמאה מדיהאם
הנה:
9 וישאל אתו מה שמך ויען ויאמר לגיון שמי
פירבים אנחנו:
10 ויתחנן אליו מאד לבלתי שלחם אליהו
לארץ:
11 ועדר חזירים רבים הנה שם רעה במורד ההרים:
12 ויתחננו לו כליהשדים לאמר שלחנו אליה חזירים
ונבאה אליהם:
13 וינה להם ויצאו רוחות הטמאה ויבאו בחזירים
וישתער העדר מדיהמורד אליהם והם פאלפים
במספר ויטבעו בים:

22 כי אינך דבר סתום אשר לא יגלה ולא נגנו דבר
כי אם למען יצא לאור:
23 כלי אשר אזנים לו לשמע ישמע:
24 ויאמר אליהם ראו מה אתם שומעים במדה
אשר אתם מודדים בה ימד לכם ועוד יוסף לכם
השומעים:
25 כי מי שיטילו נתון ונתן לו ומי שאיזילו יקח
ממנו גם את אשר לו:
26 ויאמר מלכות האלהים היא כאדם משליך זרע
באדמה:
27 ושכב וקם לילה ויום והזרע יצמח וגדל והוא לא
ידע:
28 כי הארץ מאליה מוציאה פריה אתהדשא
ראשונה ואחריו את השבלת ואחריו
את החטה המלאה בשבלת:
29 וכאשר גמל הפרי ימחר לשלח מגל פי בשל
קציר:
30 ויאמר אלימה נדמה את מלכות האלהים
ובאיזה משל נמשילנה:
31 כגרר שליח הדל אשר זרע באדמה והוא קטן
מכל הזרעים אשר עליהארץ:
32 ואחרי הזרעו יעלה ויגדל על כליהקרות ועשה
ענפים גדולים עדי אשר יקנו עוף השמים בצלו:
33 ובמשלים רבים פאלה דבר אליהם אתהדבר
כפי אשר יכלו לשמע:
34 ובבלי משל לא דבר אליהם והנה בהיות
תלמידיו עמו ואין איש אתם יבאר להם
אתהכל:
35 ויהי ביום ההוא לפנות ערב ויאמר אליהם
נעברה אליעבר הים:
36 ויניחו אתהמון העם ויקחו אתו באנה אשר
הנה בה ואננות אחרות הלכו אחריו:
37 ותקם רוחסערה גדולה וישטפו הגלים אליתוך
האנה עד אשר כמעט מלאה:
38 והוא ישן עליהכסת באחרי האנה ויעירו אותו
ויאמרו אליו רבי הלא תדאג לנו ואנחנו אבדים:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

33 והאִשָּׁה יִרְאֶה וְחָרְדָּה כִּי יִדְעָה אֶת־אִשְׁרָךְ נֹעֲשֶׂה לָּהּ וְתָבֹא וְתַפֵּל לְפָנָיו וְתַגְדִּילוּ אֶת כָּל הָאָמֶת:

34 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בְּתִי אֲמוֹנְתָךְ הוֹשִׁיעָה לָּךְ לְכִי לְשָׁלוֹם וְחַיִּית מִנְּגַעָךְ:

35 עוֹדְנוּ מִדְּבַר וְהָיָה אֲנָשִׁים בָּאִים מִבֵּית־רֹאשׁ הַכְּנֶסֶת וַיֹּאמְרוּ בְּתָךְ מַתָּה לָּמָּה תִסְרִיחִיעוּד אֶת הַמּוֹרָה:

36 וְכִשְׁמַע יֵשׁוּעַ אֶת־הַדְּבָר אִשְׁרָךְ דִּבְרוּ וַיֹּאמֶר אֶל־רֹאשׁ הַכְּנֶסֶת אֲלֵי־תִירָא רַק הָאֲמִינָה:

37 וְלֹא נָתַן אִישׁ לְלַכֵּת אֵתוֹ זֹלָתִי פְטָרוֹס וַיַּעֲקֹב וַיּוֹחֲזֵן אַחֵי יַעֲקֹב:

38 וַיָּבֹא בֵּית־רֹאשׁ הַכְּנֶסֶת וַיִּרְא מִהוֹמֵת הַבָּכִים וְהַמְּיַלְלִים בְּקוֹל גָּדוֹל:

39 וַיָּבֹא וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם מַה־תִּהְיֶמוּ וְתִבְכּוּ הַנְּעִרָה לֹא מַתָּה אֲדִי־שָׁנָה הִיא:

40 וַיִּשְׁחָקוּ לוֹ וְהוּא הוֹצִיא אֶת־כָּלָם וַיִּקַּח אֶת־אֲבִי הַנְּעִרָה וְאֶת־אִמָּהּ וְהָאֲנָשִׁים אִשְׁרָךְ אֵתוֹ וַיָּבֹא אֵלֵיהֶם אִשְׁרָךְ שִׁכְבַת הַנְּעִרָה:

41 וַיֹּאחֲזוּ בְּיַד הַנְּעִרָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ טָלִיתָא קוּמִי פְרוּשׁוּ יַלְדָּה אֲנִי אֲמַר לָּךְ קוּמִי נָא:

42 וַיִּמָּד קָמָה חֵילְדָה וְתַתְּחַלֵּף וְהִיא בְּתִישָׁתִים עֲשָׂרָה שָׁנָה וַיִּטְמוּ שָׁמָּה גָדוֹלָה:

43 וַיִּזְהַר אוֹתָם מְאֹד לֹאמֹר אֲלֵי־יִנְדַע הַדְּבָר לֹאִישׁ וַיֵּצֵא לָתֵת לָהּ לֶאֱכֹל:

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה

עַל־פִּי מַרְקוֹס

פָּרֶק ו

1 וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיָּבֹא אֶל־אַרְצוֹ וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו תַּלְמִידָיו:

2 וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיט וַיַּחֵל לְלַמֵּד בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וַיִּשְׁמְעוּ רַבִּים וַיִּשְׁתַּמְּמוּ וַיֹּאמְרוּ מֵאֵיזן לֹאִישׁ הֵחָּה כָּאֵלֶּה וּמַה הַחֲכֵמָה הַנִּתְּנָה לוֹ עַד־אִשְׁרָךְ נֹעֲשִׂי גְבוּרוֹת כָּאֵלֶּה עַל־יַדָּיו:

3 הֲלֹא הוּא הַקְּרִישׁ בְּזִימְרִים וְאַחֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסִי וַיַּהֲרֹדָה וְשָׁמְעוּן וְהֲלֹא אַחֵיוֹתָיו אֲתַנּוּ פַּה וַיְהִי לָהֶם לְמִכְשׁוֹל:

14 וַיִּגְוִסוּ רַעֲי הַחֲזוּרִים וַיִּגִּידוּ אֶת־הַדְּבָר בְּעִיר וּבְשׂוּדוֹת וַיֵּצֵאוּ לְרֹאוֹת אֶת־אִשְׁרֵי־נְהִיָּתָהּ:

15 וַיָּבֹאוּ אֶל־יֵשׁוּעַ וַיִּרְאוּ אֶת־אֲחֵיו הַשְּׂדִים אִשְׁרָךְ הַלְּגִיזוֹן בּוֹ וְהוּא יוֹשֵׁב מְלַבֵּשׁ בְּגָדִים וְטוֹב־יִשְׁכַּל וַיִּידְאוּ:

16 וַיִּגִּידוּ לָהֶם הַרְאִים אֶת־אִשְׁרָךְ נֹעֲשֶׂה לְאַחֵיו הַשְּׂדִים וְאֶת־הַדְּבָר הַחֲזוּרִים:

17 וַיִּתְחַנְּנוּ לוֹ לְסוּר מִגְּבוּלֵיהֶם:

18 וַיְהִי בְּרִדְתּוֹ אֵלֶיהָ אֲנִיָּה וַיִּתְחַנְּן אֵלָיו הָאִישׁ אִשְׁרָךְ הֵיחָה אֲחֵיו שְׂדִים לְתַתּוֹ לְשִׁכְבַת עִמּוֹ:

19 וְלֹא הִנִּיחַ לוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו טוֹב לְבִיתְךָ אֲלֵי־מִשְׁפַּחְתְּךָ וְהַגֵּד לָהֶם אֶת־הַגְּדוּלוֹת אִשְׁרֵי־עֲשֶׂה לָּךְ יְהוָה וַיִּחַנְּנוּ:

20 וַיִּלְךָ וַיִּקְרָא בְּעִשְׂרֵי הָעָרִים אֶת־הַגְּדוּלוֹת אִשְׁרֵי־עֲשֶׂה לוֹ יֵשׁוּעַ וַיִּתְמַהוּ כָּלָם:

21 וַיֵּשֶׁב יֵשׁוּעַ לְעֵבֶר בְּאַנְיָה אֲלֵי־עֵבֶר הַיָּם וַיִּקְחַל אֵלָיו הַמוֹזן רֶבֶב וְהוּא עַל־יִשְׁפַת הַיָּם:

22 וְהַנְּהִיבָא אֶחָד מִרֹאשֵׁי הַכְּנֶסֶת וַיִּטְמוּ יְאִיר וַיִּרְא אֵתוֹ וַיַּפֵּל לְרַגְלָיו:

23 וַיִּתְחַנְּן אֵלָיו מְאֹד לֹאמֹר בְּתִי הַקְּטִנָּה הִלְתָּה עַד־לְמוֹת אֲנָא בּוֹאִינָא וְשִׁים יְדִידָךְ עֲלֵיךָ לְמַעַן תִּנְשָׁע וְתַחַנְּנָה:

24 וַיִּלְךָ אֵתוֹ וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו הַמוֹזן רֶבֶב וַיִּדְחַקְהוּ:

25 וְאִשָּׁה הִנִּיחָה בְּזוּב דְּמִיָּה שְׁתִּים עֲשָׂרָה שָׁנָה:

26 וְהִיא נֹעֲשֶׂה הַרְבֵּה תַחַת יְדֵי רַפָּאִים רַבִּים וְהוֹצִיאָהּ אֶת־כָּל אִשְׁרֵי־לָהּ וְלֹא לְהוֹעִיל כִּי אִם כְּבָרָה מִחֲלָתָהּ מְאֹד:

27 וַיְהִי כִשְׁמִיעָה אֶת־שְׁמַע יֵשׁוּעַ וְתָבֹא בְּתוֹךְ הַמוֹזן הָעָם מֵאַחֲרָיו וַתִּנְעַע בְּבִגְדוֹ:

28 כִּי אֲמָרָה אֲךָ אֲנִי עִבְדְּךָ וְאַנְשֵׁיךָ:

29 וַיִּיבֹשׁ מְקוֹר דְּמִיָּה פְתָאֵם וְתָבֵן בְּבִשְׂרָה כִּי נִרְפָּא נִגְעָהּ:

30 וַכְּרַגַּע יָדַע יֵשׁוּעַ בְּנִפְשׁוֹ כִּי גְבוּרָה יֵצְאָה מִמֶּנּוּ וַיִּפֵּן בְּתוֹךְ הָעָם וַיֹּאמֶר מִי נִנְעַע בְּבִגְדִי:

31 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו הַכֵּךְ רֹאֵה אֶת־הַהַמוֹזן הַזֶּה אֲתָךְ וְאֲמַרְתָּ מִי־נִנְעַע בִּי:

32 וַיַּבֵּט סָבִיב לְרֹאוֹת אֶת־אִשְׁרָךְ עֲשִׂתָה זֹאת:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

20 כי הורדוס ירא אתיוהנן באשר נדע פיאיש צדיק וקדוש הוא וישמר עליו והרבה עשה ויערב לו לשמע אתו:

21 ויהי היום המקשר כאשר עשה הורדוס משתה ביום הלדת אתו לגדוליו ולשרי האלפים ולראשי הגליל:

22 ותבא בתיהורודיה ותתקד ותיטב בעיני הורדוס ובעיני המסבים עמו ויאמר המלך אליהנערה שאלו ממני אתיאשר תחפצי ואתן לך:

23 וישבע לה לאמר פליאשר תשאלי ממני אתודלך עדיחצי המלכות:

24 ותצא ותאמר לאמה מה אשאל ותאמר אתראש יוחנן המטביל:

25 ותמהר מאד לבוא אליהמלך ותשאל לאמר רצוני שיתתן לי עתה בקערה אתראש יוחנן המטביל:

26 ויתעצב המלך מאד אך בעבור השבועה ובעבור המסבים עמו לא רצה להשיב פניה:

27 ומיד שלח המלך אחד השבחים ויצוהו להביא אתראשו:

28 ונלקח ויכרת אתראשו בבית הסתר ויביאהו בקערה ויתנהו לנערה והנערה נתנה אליאמה:

29 וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו אתיוגותו וישמיהו בקבר:

30 ויסקלו השליחים אליישוע ויגידו לו אתפליאשר עשו ואתכליאשר למדו:

31 ויאמר אליהם באו אתם לבדכם אלימקום הרפה ונחה מעט כי רבים היו הבאים והיציאים עלילאיזעת להם לאכול:

32 וילכו משם באגנה אליאחת החרבות לבדר:

33 וההמון ראה אותם יצאים ויפזרוהו רבים וירוצו שמה בגלילהם מכל הערים ויעברו אותם ויאספו אליו:

34 ויצא ישוע וירא המון עם רב ויחמו מעטו להם כי היו פצאן אשר איזלהם רעה ויחל ללמד אותם דברים הרבה:

4 ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם פארצו ובין קרוביו ובביתו:

5 ולא יכל לעשות שם פליגבורה רק הלשים מעטים שם נדו עליהם וירפאם:

6 ויתמה עליחסרון אמונתם ויעבר בפפרים מסביב וילמד:

7 ויקרא אלישנים העשר ויחל לשלח אותם שנים שנים ויתן להם שלטון עלירוהות הטמאה:

8 ויצו עליהם אשר לא ייקחו מאומה לדרך זולתי מקל לבדו לא תרמיל ולא לחם ולא מעות בהגורה:

9 ולהיות נעולי סנדל ושתי כתנות לא ולבשו:

10 ויאמר אליהם כי תבאו ביתיאיש באחד המקומות שביכו עד פיותצאו משם:

11 וכליאשר לא יאספו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו משם ונערו אתיעפר פפות רגליכם לעדות להם אמן אני אמר לכם לסדם ולעמרה וכל ביום הדין מזהיער החיא:

12 ויצאו ויקראו לשוב בתשובה:

13 ויגרשו שדים רבים ויסוכו בשמן הלשים רבים וירפאום:

14 וישמע המלך הורדוס שמעו כי נודע שמו ויאמר יוחנן המטביל נעור מזהמתים ועלכן פעלים בו הכחות:

15 ויש אמרים כי אליהו הוא ואחרים אמרו פיינביא הוא או פאחד הנביאים:

16 וישמע הורדוס ויאמר יוחנן אשר אנכי נשאתי אתראשו מעליו הוא קם מזהמתים:

17 כי הוא הורדוס שלח ויתפש אתיוהנן ויאסרוהו בבית הסתר בגלל הורודיה אשת פילפוס אחיו אשר לקחה לו לאשה:

18 כי יוחנן אמר אליהורדוס אשת אחיה איננה מתרת לך:

19 ותשטם אותו הורודיה ותבקש המיתו ולא מצאה:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

52 כי לא השפילו בדברי-פפרות הלחם מפני קשי לבבם:
53 ויעברו אתיהם ויבאו ארצה גניסר ויקרבו אליהיבשה:
54 ויהי כצאתם מןהאגנה ויפירהו:
55 וירוצו בכלהכפר ההוא מסביב ויחלו לשאת אתיהחלים במשפבות אלכלמקום אשר שמעו כי הוא שם:
56 ובכלמקום אשר בא אליהכפרים או אליהערים ואלהשדות שם שמו אתיהחולים בחוצות ויתחננו לו שיגעו רק בכנף בגדו וקהה כל אשר נגעויובו ונושעו:

הבשורה הקדושה על-פי מרקוס פרק ז

1 ויסקלו אליו הפרושים ואנשים מןהסופרים אשר באו מירושלים:
2 ויהי כראותם מתלמידיו אכלים לחם בגדים טמאות פלומר בלא נטילה ויזכיהו אתם:
3 כי הפרושים וכלהיהודים לא יאכלו עדאשר נטלו אתידיהם עדיהפרק באחזם במהשמסרו הזקנים:
4 ואת אשר מןהשוק אינם אכלים בלא טבילה ועוד דברים רבים אשר קבלו לומר כמו טבילת פסות וכדים ויורות ומטות:
5 וישאלו אותו הפרושים והסופרים מדוע תלמידיו אינם נהגים כפי מסרת הזקנים כפיאכלים לחם בלא נטילת ידים:
6 ויען ויאמר אליהם היטב נבא וישעיהו עליכם החגפים כפתוב העם הזה בשפתיו כפדוני ולבו רחוק ממני:
7 ותהו וראתם אתי מצות אנשים מלמדים:
8 כי עזבתם אתמצות אלהים להחזיק במסרת בניאדם טבילות פדים וכסות וכאלה רבות אתם עושים:

35 ויהי כאשר רפה היום לערוב ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הנה המקום הרב והיום רד מאד:
36 שלח אותם ויגלו אליהעזרים והכפרים מסביב לקנות לחם לחם פי אינלחם מהשיאכלו:
37 ויען ויאמר אליהם תנו אתם לחם לאכל ויאמרו אליו הגלף לקנות לחם במאתים דינר לתת לחם לאכל:
38 ויאמר אליהם כמה כפרותלחם יש לכם לכו ודאו וידעו ויאמרו חמש ושיני דגים:
39 ויצו אותם לשבת פלם חברה חברה לבר עלינך הדשא:
40 וישבו שורות שורות למאות ולחמשים:
41 וישח אתחמשת פפרות הלחם ואתשיני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס אתיהלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואתשיני הדגים חלק לכלם:
42 ויאכלו כלם וישבעו:
43 וישאו מןהפתותים מלוא סלים שנים עשר וגם מןהדגים:
44 והאכלים מןיהלחם היו פחמשת אלפי איש:
45 ואחריוכז האיו בתלמידיו לרדת באגנה ולעבור לפניו אליעבר הזם אליבית צנדה עדישלוה אתיהעם:
46 ויהי אחר שלחו אתם ויעל ההרה להתפלל:
47 ויהיערב והאגנה באה בתוף הזם והוא לבדו ביבשה:
48 וירא אותם מתנענים בשוטים פי הרוח לנגדם ויהי פעת האשמרת הרביעית ויבא אליהם מתחלף עליפני הזם ויאל לעבור לפניהם:
49 ויראו אתו מתחלף עליפני הזם ויאמרו מראהרוח הוא ויצעקו:
50 פייכלם ראוהו ויבחו אז דבר אתם ויאמר אליהם חזקו פייאני הוא אליתיראו:
51 וירד אליהם באגנה והרוח שוכה וישתומם לבם עודיותר ויתמהו:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

27 ויאמר אליה ושוע הפיחי לפניי לטבע
בראשונה פי לאיטוב לקחת לחם הפנים
ולחשיליכו לצעירי הפלבים:
28 ותעז ותאמר אליו פן אדני אבל גם צעירי
הפלבים יאכלו תחת השלחן מפרוורי לחם הפנים:
29 ויאמר אליה בגלל דברך זה לכילך יצא השד
מבתך:
30 ותבא אליביתה ותמצא אתהילדה משפכת
עליהמטה והשד יצא ממנה:
31 וישב ויצא מגבול צור וצידון ובא אלנים הגליל
בתוך גבול עשר הערים:
32 ויביאו אליו איש אשר היה חרש ואלם ויתחננו
לו לטום עליו אתידו:
33 ויקח אתו לבדו מקרב ההמוז וישם
אתאצבעותיו באזניו וירק ונגע עללטניו:
34 ויבט השמימה ויאנה ויאמר אליו אפתח ופרושו
התפתח:
35 וברגע נפתחו אזניו ויתר אסור לטונו וידבר
בשפה ברורה:
36 ויצו עליהם שלא ינגידו לאיש וכאשר זחירם פן
ירבו להשמיע:
37 וישתוממו עדימאד ויאמרו אתהכל עשה פה
גםיהחרשים הוא עשה לטמעים גםיהאלמים
למדברים:

הבשורה הקדושה

על-פי מרקוס

פרק ח

1 ויהי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין להם
מדיאכלו ויקרא ושוע אליתלמידיו ויאמר
אליהם:
2 נכמרו רחמי עליהעם פיזה שלשת ימים עמדו
עמי ואין להם לחם לאכל:
3 והיה בשלחי אותם רעבים לבתיהם ותעלפו
בדרך פייש בהם אשר באו ממךק:

9 ויאמר אליהם פה בטלתם אתימצות האלהים
פדי שתשמרו אתיהמסרת שלכם:
10 כימשה אמר פבד אתיאביך ואתיאמך ומקלל
אביו ואמו מות יומת:
11 ואתם אמרים איש פייאמר לאביו ולאמו קרבן
פרושו מתנה לאלהים מדישאתה נחה לי:
12 ולא תפיהו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו:
13 ותפרו אתידבר האלהים עליידי קבלתכם אשר
קבלתם והרבה כאלה אתם עשים:
14 ויקרא אליפליהעם ויאמר אליהם שמעו אלי
כלכם והבינו:
15 אין דבר מחוץ לאדם אשר יוכל לטמא אותו
בבאו אליקרבו פי אםיהדברים היוצאים ממנו
המה וטמאו אתיהאדם:
16 פליאשר אזנים לו לטמע ושמע:
17 ויהי כאשר שב הביתה מזההמוז וישאלהו
תלמידיו עלידבר המשל:
18 ויאמר אליהם האפיאתם חסרי בינה הלא
תשפילו פי כלהבא אליתוך האדם מחוצה לו
לא וטמאנו:
19 פי לאיבוא בלבו פי אםיכרשו ויצא אליבית
הכפא המנקה כלהנאכל:
20 ויאמר היצא מזההאדם הוא מטמא אתיהאדם:
21 פי מקרב האדם מלבו יצאות המחשבות הרעות
נאף וזנה ורצוח:
22 ונגוב ואהבת בצע ורשעה ורמיה וזללות ועין
רעה וגדוף וזון וסקלות:
23 פליהרעות האלה מקרב האדם הן יוצאות
ומטמאות אתו:
24 ויקם משם וילך לו אליגבולות צור וצידון
ויבואו הביתה לא אבה שיודע לאיש ולא לכל
להסתר:
25 פי אשה אשר רוח טמאה נכנסה בביתה הקטנה
שמעה אתישמעו ותבא ותפל לרגליו:
26 והאשה זוגית וארץ מולדתה פניקיא אשר
לסודיא ותבקש ממנו לגרש אתיהשד מביתה:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

22 וַיָּבֹא אֱלִיבִית צְדָה וַיְבִיאוּ אֵלָיו אִישׁ עֹזֵר
וַיִּתְחַנְּנוּ לוֹ לִגְעַת בּוֹ:
23 וַיֵּאָהֱזוּ בְּיַד הָעֹזֵר וַיּוֹלִיכֵהוּ אֱלִימַחוּץ לַכֶּפֶר וַיִּרְקַע
בְּעֵינָיו וַיִּשֹׁם יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁאָלֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
הֲרָאָה אֶתָּה:
24 וַיִּבֹט וַיֹּאמֶר אֲרָאָה אֶת־יְבִיגֵי הָאָדָם כִּי מִתְחַלְּכִים
כְּאֵילָנוֹת אֲנִי רָאָה:
25 וַיּוֹסֶף וַיִּשֹׁם שְׁנֵי תְּדֵי עֲלֵעֵינִי וַתִּפְקַחְנָה עֵינָיו
וַיִּרְפָּא וַיֵּרָא הַכֹּל הַיָּטִב עַד־לְמַרְחֹק:
26 וַיִּשְׁלַחְהוּ אֱלִיבִיתוֹ וַיֹּאמֶר אֱלִיבִיתָבֹא אֵלַיִתּוֹךְ הַכֶּפֶר
וְאֶל־יְדִבְרַר לְאִישׁ בְּכֶפֶר:
27 וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ וַתִּלְמַדְיוֹ לֵלְכֵת אֶל־כִּפְרֵי קִיסָרְיָה
שְׁלִיפִילִיפּוֹס וְזֵחַי בְּהֶרְדֵּן וַיִּשְׁאֵל אֶת־תִּלְמִידָיו
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה־אֲמַרְיִם לִי בְּנֵי אָדָם מִי־אֲנִי:
28 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל וַיֵּשׂ אַמְרִים אֵלָיָהוּ
וְאַחֲרֵי־ם אַמְרִים אַחַד מִן־הַנְּבִיאִים:
29 וַיִּשְׁאֵל אֹתָם לֵאמֹר וְאַתֶּם מַה־תֹּאמְרוּ לִי מִי־אֲנִי
וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ:
30 וַיַּעַד בָּם לְבִלְתֵי דַבְּרֵי עָלָיו לְאִישׁ:
31 וַיִּחַל לְהוֹרְתָם שֶׁצְרִיךְ בְּזֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת הַרְבֵּה
וְהַזְקָנִים וְרֵאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים וְהַמַּאֲסָהוּ
וַיַּהֲרֹג וּמַקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים קוֹם יָקוּם:
32 וְהוּא דַבֵּר אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה בְּאָזְנֵי כָלֵם וַיִּשְׁקַחְהוּ
פֶטְרוֹס וַיִּחַל לִגְעֵר־בּוֹ:
33 וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּבֹט אֶל־תִּלְמִידָיו וַיַּגְעֵר בְּפֶטְרוֹס
וַיֹּאמֶר סוֹר מַעַל פָּנָי הַשָּׁטָן כִּי אֵינְךָ לְבָד לְדַבְּרֵי
הַקְּאֻלָּהִים כִּי אִם־לְדַבְּרֵי הָאָדָם:
34 וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם וְאֶל־תִּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
הַחֲפֹץ לֵלְכֵת אַחֲרַי יִכְחַשׁ בְּנַפְשׁוֹ וַיִּשְׂאֵא אֶת־צְלוֹבוֹ
וַיַּלְךְ אַחֲרָי:
35 כִּי כִּלְיָאֲשֶׁר יַחֲפֹץ לְהַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ יִאבְדֶּנָּה וְכֹל
אֲשֶׁר תֹּאבֵד נַפְשׁוֹ לְמַעַנִי וְלְמַעַן הַבְּשׂוֹרָה הוּא
יִצְלָה:
36 כִּי מִה־יִסְכֵּן לְאָדָם שְׂמִינָה אֶת־כִּלְיָהֶעוֹלָם
וַיִּנְשָׁחֶתָה נַפְשׁוֹ:
37 אוֹ מִה־יִּתֵּן אִישׁ פְּדִיּוֹן נַפְשׁוֹ:

4 וַיַּעֲנוּ תִלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאַיִן יוּכַל אִישׁ
לְהַשְׁבִּיעַ אֶת־אֱלֹהִים לֶחֶם בְּמִדְבָּר:
5 וַיִּשְׁאֵל אוֹתָם וַיֹּאמֶר כַּמָּה כִּפְרוֹת־לֶחֶם יֵשׁ לָכֶם
וַיֹּאמְרוּ שִׁבְעֵ:
6 וַיֵּצֵא אֶת־הָעֵם לְשֹׁבֵת לְאֶרֶץ וַיִּקַּח אֶת־שִׁבְעֵ כִּפְרוֹת
הַלֶּחֶם וַיִּבְרַךְ וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן לְתִלְמִידָיו לְשׂוּם לְפָנֵיהֶם
וַיִּשְׂימוּ לְפָנֵי הָעֵם:
7 וְלֶחֶם מַעֲט דָגִים קִטְנִים וַיִּבְרַךְ וַיֹּאמֶר לְשׂוּם
לְפָנֵיהֶם גַּם־אֶת־אֱלֹהִים:
8 וַיֵּאָכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ וַיִּשְׂאוּ מִזֵּה־פְתוֹתֵיהֶם הַנּוֹתְרִים
שִׁבְעָה דוּדִים:
9 וְהַקְּאֻלָּים כְּאַרְבַּעַת אֲלָפִים וַיִּשְׁלַח־ם:
10 וַיֵּרֵד בְּאֵנְיָה עִם־תִּלְמִידָיו וַיָּבֹא אֶל־גְּלִילוֹת
דְּלִמְנוּתָא:
11 וַיֵּצֵאוּ הַפְּרוּשִׁים וַיִּחַלּוּ לְהַתְּנִיחַ עִמּוֹ וַיִּשְׁאֵלוּ
מֵאַתָּה אוֹת מִדֵּי־הַשָּׁמַיִם לְמַעַן נִשְׁתַּוֵּ:
12 וַיֵּאָנֶח בְּרוּחוֹ וַיֹּאמֶר מַה־יַּהֲדוּר הַזֶּה מִבְּקִשְׁתִּילּוֹ אוֹת
אֲמֵן אֲמַר אֲנִי לָכֶם אִם־יִנְתֵּן אוֹת לְדוֹר הַזֶּה:
13 וַיַּעַל מֵעֲלֵיהֶם וַיִּשָּׁב וַיֵּרֵד בְּאֵנְיָה וַיַּעֲבֹר אֶל־עֵבֶר
הַיָּם:
14 וְהֵם שָׁכְחוּ לִקְחַת בָּרֶדֶם לָחֶם וְלֹא־הָיָה לָהֶם
בְּאֵנְיָה בִּלְתֵי אִם־יִפְסַר־לָהֶם אֶתָּה:
15 וַיִּזְהַר אוֹתָם לֵאמֹר רְאוּ הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם מִשְׂאֵר
הַפְּרוּשִׁים וּמִשְׂאֵר הַיְּהוּדִים:
16 וַיִּחְשְׁבוּ כֹה וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ עַל
כִּי־לָחֶם אֵינְךָ אֶתָּנָה:
17 וַיַּדַּע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם מַה־יִּתְחַשְּׁבוּ עַל כִּי־לָחֶם
אֵינְךָ לָכֶם הַעוֹד לֹא תִשְׁפִּילוּ וְלֹא תִבְיֵנוּ וְלִבְכֶם
עוֹדְנוּ קִשָּׁה:
18 עֵינַיִם לָכֶם וְלֹא תִרְאוּ וְאֲזַנַיִם לָכֶם וְלֹא תִשְׁמַעוּ
וְלֹא תִזְכְּרוּ:
19 כַּאֲשֶׁר פָּרְסֵתִי אֶת־חֲמֹשֶׁת כִּפְרוֹת הַלֶּחֶם לְחַמְשַׁת
אֲלָפֵי אִישׁ כַּמָּה סֻלִּים מְלֵאֵי פְתוֹתִים נִשְׂאֵתֶם
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שְׁנַיִם עָשָׂר:
20 וּבִשְׂבַע לְאַרְבַּעַת אֲלָפֵי אִישׁ כַּמָּה דוּדִים מְלֵאֵי
פְתוֹתִים נִשְׂאֵתֶם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שִׁבְעָה:
21 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵיךְ לֹא תִבְיֵנוּ:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

על ידי החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

13 אָבֵל אָמַר אֲנִי לָכֵן גְּסִיבָא אֱלֹהֵי וְגַם יֵעָשׂוּ לִּי פְּרָצוֹנִים פְּתוּב עֲלָיו:
14 וַיְהִי כְּבוֹאוֹ אֶל־הַתְּלַמִּידִים וַיֵּרָא עִסְרֵב סְבִיבוֹתָם וְסוֹפְרִים מִתּוֹכָהֶם עִמָּם:
15 וְכִלְהֵעַם פָּרְאוּתָם אֹתוֹ כִּן תִּמְהוּ וַיְרוּצוּ אֵלָיו וַיִּשְׁאַלְוּ לְשָׁלוֹם:
16 וַיִּשְׂאֵל אֹתֵיהֶם סוֹפְרִים מִהֲאֵתָם מִתּוֹכָהֶם עִמָּם:
17 וַיַּעַן אֶחָד מִזֵּהֵם וַיֹּאמֶר רַבִּי הִבֵּאתִי אֵלֶיךָ אֶת־בְּנֵי אֲשֶׁר־רוּחַ אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ:
18 וּבְכָל־מְקוֹם אֲשֶׁר יֵאֱחָזְחוּ הוּא מְרַצֵּץ אֹתוֹ וַיִּרְדּוּ רִירוֹ וְחֶרֶק שִׁמְיוֹ וַיִּבְשׂ גּוֹפוֹ וַאֲמַר אֶל־תְּלַמִּידָיךָ לְגִרְשׁוֹ וְלֹא יָכֻלוּ:
19 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם הוּי דוֹר חֶסֶד אֲמוּנָה עַד־יָמַי אֲהִיָּה עִמָּכֶם עַד־יָמַי אֲשָׂא אֶתְכֶם הִבִּיאוּ אֹתוֹ לְפָנַי:
20 וַיְבִיאוּהוּ לְפָנָיו וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָהוּ וַיִּזְעַזְעֵנוּ הַרוּחַ פְּתָאִם וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּתְגַּלֵּל וַיִּזְרַד רִירוֹ:
21 וַיִּשְׂאֵל אֹתֵיהֶם אֲבִיבֵי כַּמָּה זָמַיִם הִתְהַדְּלוּ זֹאת וַיֹּאמֶר מִיָּמַי נְעוּרָיו:
22 וּפְעָמִים רַבּוֹת הִפִּיל אֹתוֹ גְּסִיבָאִשׁ גְּסִיבָמִים לְהֶאֱבִידוֹ אִךְ אִם־יָכֹל תִּיכֹל רַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזֹרְנוּ:
23 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ לֵאמֹר אִם־יִתְּכֹל אֶמְרָתְךָ כָּל־יִכְּוֹל הַמַּאֲמִין:
24 וַיִּתֵּן אָבִי הַיֵּלֶד אֶת־יְקוֹל בְּבִכִּי וַיֹּאמֶר אֲנִי מֵאֲמִין אֲדַנִּי עֲזֹרָא לְחֶסְרוֹן אֲמוּנָתִי:
25 וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ אֶת־הָעָם מִתְקַבֵּץ אֵלָיו וַיִּגְעַר בְּרוּחַ הַטָּמָא וַיֹּאמֶר רוּחַ אֱלֹהִים וְחֶרֶשׁ אֲנִי מִצְנֻף צֵא מִמֶּנּוּ וְאַל־תִּסָּרֵף לְבוֹאֵיבֵי עוֹד:
26 וַיִּצְעַק וַיִּזְעַזַּע אֹתוֹ מֵאֹד וַיֵּצֵא וַיְהִי כַּמֵּת וְרַבִּים אָמְרוּ כִּי גֵוִעַ:
27 וַיַּחְזֹק יֵשׁוּעַ בְּדָוֹ וַיַּעֲרִיחוּ וַיִּקָּם:
28 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּא הַבֵּיתָה וַיִּשְׁאַלְהוּ תְלַמִּידָיו בַּהֲזוּתָם אֹתוֹ לְבָדָם לֵאמֹר מִדּוּעַ אֲנַחְנוּ לֹא יָכֻלְנוּ לְגִרְשׁוֹ:
29 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמִּיִן הִנֵּה יֵצֵא לֹא יֵצֵא כִּי אִם־בְּתַפְלָה וּבְצוּם:

38 כִּי הָאִישׁ אֲשֶׁר־הִינֵנִי אֲנִי וְדַבְּרִי לִּי לְחֶרֶף בְּדוֹר הַגֹּאֲף וְהַחוּטָא הִנֵּה אֶפְיָהוּא וְהִנֵּה לְחֶרֶף לְבִדְהָאָדָם בְּבוֹאוֹ בְּכַבּוֹד אָבִיו עִם־הַמַּלְאָכִים הַקְּדוּשִׁים:

הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי מַרְקוֹס פֶּרֶק ט

1 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲמֵן אֲמַר אֲנִי לָכֵן כִּי יֵשׁ בְּעַמִּידִים פַּה אֲשֶׁר לֹא־יִטְעֲמוּ טַעַם מִיָּתָה עַד כִּי־יֵרָאוּ מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בָּאָה בְּגִבּוֹרָה:
2 וְאַחֲרֵי שִׁשִּׁתַּי זָמַיִם לָקַח יֵשׁוּעַ אֶת־פֶּטְרוֹס וְאֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יוֹהָנָן וַיַּעֲלֵם לְבָדָם עִמּוֹ עַל־יַד גִּבְתָּה וַיִּשְׁתַּמְחָה לְעֵינֵיהֶם:
3 וַיִּזְחִירוּ בְּגִדָיו וַיְהִי לְבָנִים מֵאֹד פְּשִׁלָּג אֲשֶׁר לֹא יוֹכֵל כּוֹבֵס בְּאַרְצָה לְהַלְבִּין כְּמוֹתָם:
4 וַיֵּרָא אֲלֵיהֶם אֱלֹהֵי וּמִשָּׁה וַיְהִי מִדַּבְּרִים עִם־יֵשׁוּעַ:
5 וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֲלֵי־יֵשׁוּעַ רַבִּי טוֹב לָנוּ לְהִזּוֹת פַּה נַעֲשֶׂה־נָּא שְׁלֹשׁ סָפּוֹת לָךְ אַחַת וּלְמִשָּׁה אַחַת וּלְאַלְהֵי אַחַת:
6 כִּי לֹא־יָדַע מִהֵי־דַבֵּר כִּי נִבְּחָלוּ:
7 וַיְהִי עֵנָן סוֹכֵף עֲלֵיהֶם וַיֵּצֵא מִזֵּהֶעָנָן קוֹל אֹמֵר זֶה בְּנִי יְדִידִי אֵלָיו תִּשְׁמָעוּ:
8 וַיִּבְטְאוּ פְתָאִם פַּה וְכֹה וְלֹא־יָרְאוּ עוֹד אִישׁ בְּלִתִּי אֶת־יֵשׁוּעַ לְבַדּוֹ אֵתָם:
9 וַיִּרְדּוּ מִזֵּהֶהָר וַיִּזְחִירוּם לְבִלְתִּי הַגִּיד לְאִישׁ אֶת־אֲשֶׁר רָאוּ עַד כִּי־יָקוּם בְּיַד־הָאָדָם מִזֵּה־הַמַּתִּים:
10 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַדְּבָר בְּלִבָּם וַיִּזְרְשׁוּ לְדַעַת הַתְּקוּמָה מִזֵּה־הַמַּתִּים מִהֵי־זֶה:
11 וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר מִהֵי־זֶה אֲמָרִים הַסּוֹפְרִים כִּי אֱלֹהֵי בּוֹא יְבוֹא בְּרֵאשׁוֹנָה:
12 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה אֱלֹהֵי בָּא בְּרֵאשׁוֹנָה וַיִּשְׁיֵב אֶת־הַכָּל וּמִהֵי־פְתוּב עַל בְּיַד־הָאָדָם הַלֵּא אֲשֶׁר יַעֲנֶה הַרְבֵּה וַיִּמָּאֵס:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

47 ואם־עִינְךָ תִּכְשִׁילָהּ עֵקֶר אֶתָּה טוֹב לָךְ לְבוֹא
בְּמַלְכוּת הַאֱלֹהִים בְּעַל עֵינַי אַחַת מֵהַיּוֹת לָךְ שְׂתֵי
עֵינַיִם וְתִשְׁלַח לְגֵיהֶנּוּ:
48 אֲשֶׁר־שָׁם תּוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְפֹּה:
49 כִּי כָל־אִישׁ בָּאֵשׁ יִמְלַח וְכָל־קָרְבָן בְּמִלַּח יִמְלַח:
50 טוֹב הַמְלַח וְאִם־הִמְלַח יִהְיֶה תָפַל בְּמָה תִּתְקַנּוּ
אוֹתוֹ יִהְיִילְכֶם מִלַּח בְּקָרְבָנְכֶם וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם:

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי מָרְקוֹס פָּרָק י

1 וַיְקַם מִשָּׁם וַיֵּלֶךְ אֵלָיְגָבּוּל יְהוּדָה מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
וַיִּקְהָלוּ עוֹד אֵלָיו הַמּוֹן עִם וַיִּלְמְדוּם כְּפַעַם בְּפַעַם:
2 וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו הַפְּרוּשִׁים לְנִסּוֹתוֹ וַיִּשְׁאַלְהוּ וַיֹּאמְרוּ
הַיּוֹכֵל אִישׁ לְשַׁלַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ:
3 וַיַּעַז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה־צִּוְּוָה אֶתְכֶם מִשָּׂה:
4 וַיֹּאמְרוּ מִשָּׂה הַתֵּיִר לְכַתֵּב סֵפֶר פְּרִיֵת וּלְשַׁלַּח:
5 וַיַּעַז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִפְּנֵי קִטְי לְבַבְכֶם פְּתַב
לְכֶם אֶת־הַמְצִוָה הַזֹּאת:
6 אָבֵל מִרְאשִׁית הַפְּרִיָּאָה זָכָר וְנִקְבָה בְּרָא אֶתֶם
אֱלֹהִים:
7 עַל־כֵּן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק
בְּאִשְׁתּוֹ:
8 וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד וְאִם־כֵּן אִפּוֹא אֵינֶם עוֹד
שְׁנַיִם כִּי אִם־בָּשָׂר אֶחָד:
9 לְכֵן אֵת אֲשֶׁר־יַחֲבֵר אֱלֹהִים לֹא יִפְרִידֵנוּ אָדָם:
10 וַיְהִי בְּבֵית וַיִּשׁוּבוּ תִלְמִידָיו לְשֹׂאֵל אֹתוֹ עַל־זֹאת:
11 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמְּשַׁלַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ וְלָקַח אַחֶרֶת
נָאֵף הוּא עֲלֵיהָ:
12 וְאִשָּׁה כִּי תַעֲזֹב אִישָׁהּ וְהָיְתָה לְאִישׁ אַחֵר נֹאֶפֶת
הִיא:
13 וַיָּבִיאוּ אֵלָיו יְלָדִים לְמַעַן יַגַּע בָּהֶם וַיִּגְעֵרוּ
הַתִּלְמִידִים בְּמַבְיָאִים אֹתָם:

50 וַיִּצְאוּ מִשָּׁם וַיַּעֲבְרוּ בְּגָלִיל וְלֹא אָבָה לְהֵרָדֵעַ
לְאִישׁ:
51 כִּי הָיָה מְלַמֵּד אֶת־תִּלְמִידָיו לֵאמֹר אֲלֵיהֶם כִּי
עֲתִיד בְּדֹהֲאָדָם לְהִמָּסֵר בְּיַדֵי בְּנֵי־אָדָם וַיְהַרְגֵהוּ
וְאַחֲרַי מוֹתוֹ יָקוּם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי:
52 וְהֵם לֹא הִבִּינּוּ אֵת הַדְּבָר וַיִּירָאוּ לְשֹׂאֵל אוֹתוֹ:
53 וַיָּבֹא אֵלֵיפְּרִינְחוּם וַיְהִי בְּבֵית וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה
הַתּוֹכַחְתֶּם אִישׁ עִם־דַּעְהוּ בְּהַרְדָּה:
54 וַיְהַדְרִישׁוּ כִּי הַתַּעֲשִׂקוּ בְּהַרְדָּה מִי הַגְּדוֹל בָּהֶם:
55 וַיִּשָּׁב וַיִּקְרָא אֶל־שְׁנַיִם הַעֲשִׂיר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
אִישׁ כִּי־יִחַפֵּץ לְהִיּוֹת הָרִאשׁוֹן הוּא יִהְיֶה הָאַחֲרוֹן
לְכֹלֶם וּמִשְׁרֵת פְּלֹם:
56 וַיִּקַּח יְלָד וַיַּעֲמִידֵהוּ בְּתוֹכָם וַיְחַבְּקֵהוּ וַיֹּאמֶר לָהֶם:
57 הַמְּקַבֵּל בְּשִׁמִּי יְלָד אֶחָד כָּזֶה הוּא מְקַבֵּל אוֹתִי
וְהַמְּקַבֵּל אוֹתִי אֵינְנִי מְקַבֵּל אוֹתִי כִּי אִם־אֵת אֲשֶׁר
שְׁלַחְנִי:
58 וַיַּעַז יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי רֵאִינוּ אִישׁ מְגִרֵשׁ
שָׂדִים בְּשִׁמְךָ וְאֵינְנִי הוֹלֵךְ אַחֲרֵינוּ וְנִכְלָאֲנוּ יַעַן
אֲשֶׁר לֹא־הִלָּךְ אַחֲרֵינוּ:
59 וַיֹּאמֶר וַיֹּשׁוּעַ אֶל־תְּכַלְאֵהוּ כִּי אֵינְ אִישׁ עֹשֶׂה
גְּבוּרָה בְּשִׁמִּי וַיּוֹכֵל בְּמַתְרָה לְדַבְּרֵי־בִי רַעָה:
60 כִּי כָל אֲשֶׁר אֵינְנִי לְצָרֵינוּ לָנוּ הוּא:
61 כִּי כָל־הַמְּשַׁקָּה אֶתְכֶם כּוֹס מִיַּם בְּשִׁמִּי בְּאֲשֶׁר
לְמִשְׁיַח אֶתֶם אֶמֶן אֶמֶן אֲנִי לְכֶם לֹא־יֵאבֵד
שְׁכָרוֹ:
62 וְכָל־הַמְּכַשִּׁיל אֶחָד הַקְּטַנִּים הַמְּאֲמִינִים כִּי טוֹב לוֹ
שְׂוִיתָלָה פְּלוֹח־רִכָּב עַל־צִוְּאָרוֹ וְהַשְּׁלַח בָּיָם:
63 וְאִם־יִדְּךָ תִּכְשִׁילָהּ קַצֵּץ אֶתָּה טוֹב לָךְ לְבוֹא
לְחַיִּים וְאֶתָּה קִטְעֵ מֵהַיּוֹת לָךְ שְׂתֵי דָּיִם וְתִלָּךְ
אֶל־גֵּיהֶנּוּ אֲלֵיהֶאֱשׁ אֲשֶׁר לֹא תִכְפֹּה:
64 אֲשֶׁר־שָׁם תּוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְפֹּה:
65 וְאִם־יִדְּגָלָה תִּכְשִׁילָהּ קַצֵּץ אֶתָּה טוֹב לָךְ לְבוֹא
לְחַיִּים וְאֶתָּה פִּסַּח מֵהַיּוֹת לָךְ שְׂתֵי רִגְלִים וְתִשְׁלַח
לְגֵיהֶנּוּ אֲלֵיהֶאֱשׁ אֲשֶׁר לֹא תִכְפֹּה:
66 אֲשֶׁר־שָׁם תּוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְפֹּה:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

על יד החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

29 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲמֵן אֲמַר אֲנִי לָכֶם כִּי אֵין
אִישׁ אֲשֶׁר עֹזב אֶת־בֵּיתוֹ אוֹ אֶת־אָחָיו אוֹ
אֶת־אֶחְיוֹתָיו אוֹ אֶת־אָבָיו אוֹ אֶת־אִמּוֹ אוֹ
אֶת־אִשְׁתּוֹ אוֹ אֶת־בָּנָיו אוֹ אֶת־שְׂדוֹתָיו לְמַעַן
וּלְמַעַן הַבְּשׂוּרָה:
30 אֲשֶׁר לֹא יִקַּח עִתָּהּ בְּזִמְנָהּ הַזֶּה בְּכָל־הֲרִדִּיפוֹת
מֵאֵה פְעָמִים פְּהֵמָה בְּתַיִם וְאֶחָיִים וְאֶחְיוֹת וְאִמּוֹת
וּבָנִים וְשְׂדוֹת וְלַעֲוֹלָם הַבָּא חָיִי עִוְלָם:
31 וְאוֹלָם רַבִּים מִן־הֲרִאשׁוֹנִים יִהְיוּ אַחֲרֵוֹנִים
וְהָאֲחֲרֵוֹנִים רִאשׁוֹנִים:
32 וַיְהִי בְּדֶרֶךְ בְּעֻלוֹתָם יְרוּשָׁלַיִם וַיֵּשׁוּעַ הוֹלֵךְ
לִפְנֵיהֶם וְהֵמָּה נִבְהָלִים וְהוֹלְכִים אַחֲרָיו בַּחֲרֹדָה
וַיֹּסֶף לִקְרֹאת אֵלָיו אֶת־שְׁנַיִם הַעֲשָׂר וַיַּחֲלֵל לְהַגִּיד
לָהֶם אֶת־אֲשֶׁר יִקְרָהוּ לְאֹמֶר:
35 הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹלִים יְרוּשָׁלַיִמָה וּבְנֵיהָ אֲדָם וַיְמַסֵּר
לְרִאשֵׁי הַכַּהֲנָנִים וְלַסּוֹפְרִים וַיְרִשִׁיעוּהָ לְמוֹת
וַיְמַסְרוּ אֹתוֹ לְגוֹיִם:
34 וַיַּהֲתֵלוּ בּוֹ וַיִּכְּחוּ בְּשׁוֹטֵימַיִם וַיְרַקּוּ בְּפָנָיו וַיִּמְתָּחוּ
וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי קוּם וְקוּם:
35 וַיִּקְרְבוּ אֵלָיו וַעֲקֹב וַיִּזְחַזְּנוּ בָּנָיו וַיֹּאמְרוּ רַבִּי
הַפְּצִים אֲנַחְנוּ שְׁתַּעֲשֶׂה לָנוּ אֶת־אֲשֶׁר נִשְׂאָל
מִמֶּךָ:
36 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֵהָאִוִּיתֶם כִּי־אֶעֱשֶׂה לָכֶם:
37 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תִּנְהַלְנוּ לְשִׁבְתָּ אֶחָד לַיְמִינְךָ וְאֶחָד
לְשִׁמְאֵלְךָ בְּכַבֹּדְךָ:
38 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ לֹא יְדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר
שְׂאֵלְתֶם הַתִּיכְלוּ לְשִׁתּוֹת אֶת־הַפּוֹס אֲשֶׁר אֲנִי
שִׁתָּה וְלַחֲטִיבֵל הַטְּבִילָה אֲשֶׁר אֲנִי נֹטֵבֵל:
39 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו נוֹכַל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֶת־הַפּוֹס
אֲשֶׁר־אֲנִי שִׁתָּה תִשְׁתּוּ וְהַטְּבִילָה אֲשֶׁר אֲנִי נֹטֵבֵל
תִּטְבְּלוּ:
40 אֵךְ שִׁבְתָּ לַיְמִינִי וְלְשִׁמְאֵלִי אֵין בְּיָדִי לְתֵת בְּלָתִי
לְאֲשֶׁר הוֹכֵן לָהֶם:
41 וַיְהִי כַּשֶּׁמַע זֹאת הֶעֱשָׂרָה וַיַּהֲלוּ לְכַעֵס אֶל־יַעֲקֹב
וַיִּזְחַזְּנוּ:
42 וַיִּקְרָא לָהֶם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי
הִנְנִי שְׂבִיבִים לְהַשְׁתַּרְרַר עַל־הַגּוֹיִם הֵם רַדִּים בָּהֶם
וּגְדוֹלֵיהֶם שׁוֹלְטִים עֲלֵיהֶם:

14 וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ וַיַּרְעֵ לוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַנִּיחוּ לְלִדְיָם
לְבוֹא אֵלָי וְאֶל־תִּמְנְעוּם כִּי לְאֵלֹהֵי מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים:
15 אֲמֵן אֲמַר אֲנִי לָכֶם כִּל אֲשֶׁר־לֹא יִקְבַּל
אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כִּי־לֹא יִבְאֵהָ:
16 וַיַּחֲבֹקֵם וַיְשִׁית יְדָיו עֲלֵיהֶם וַיְבָרַכֵם:
17 וַיְהִי בְּצֵאתוֹ לְדֶרֶךְ וְהִנְהִי אִישׁ רֵץ לִקְרֹאתוֹ וַיִּקְרַע
לְפָנָיו וַיִּשְׂאֵל אוֹתוֹ לֵאמֹר רַבִּי הַטּוֹב מֵהָ אֶעֱשֶׂה
וְאִירֶשׁ חָיִי עִוְלָם:
18 וַיֹּאמֶר לוֹ יֵשׁוּעַ מַדּוּעַ קָרָאתָ לִי טוֹב אֵין טוֹב כִּי
אִם אֶחָד וְהוּא הָאֱלֹהִים:
19 הֵן יְדַעַת אֶת־הַמְצוֹת לֹא תִנְאָף לֹא תִרְצַח לֹא
תִגְנֹב לֹא־תַעֲנֶה עַד שֶׁקָּרָא לֹא תַעֲטֹק כִּפְדֹ
אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ:
20 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי אֶת־פְּלִיאָלָה שְׁמַרְתִּי
מִמַּעַוְרֵי:
21 וַיִּבְטִיבוּ יֵשׁוּעַ וַיִּצְהָרוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַחַת הַסְּרַתָּ
לְךָ מִכֹּר אֶת־פְּלִיאָשְׁרִילְךָ וְתָן לְעֵנָיִים וַיַּהֲלִיךְ
אוֹצֵר בְּשָׂמַיִם וּבוֹא שָׂא אֶת־הַצְּלוּב וְלֵךְ אַחֲרָי:
22 וַיִּצְרִילוּ עַל־הַדְּבָר הַזֶּה וַעֲצֵב וַיִּלְךָ לוֹ כִּי־הוֹן רַב
הָיָה לוֹ:
23 וַיִּבְטֵ יֵשׁוּעַ סָבִיב וַיֹּאמֶר אֶל־תִּלְמִידָיו כַּמָּה יִקְשָׁה
לְבַעֲלֵי נְכָסִים לְבוֹא בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
24 וַיִּבְהָלוּ הַתִּלְמִידִים עַל־דְּבָרָיו וַיֹּסֶף יֵשׁוּעַ וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר לָהֶם כִּי־מָה קִשָּׁה לְבַטְחִים עַל־חֵילִם
לְבוֹא אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
25 נָקַל לְגַמֵּל לְעֹבֵר בְּנֶקֶב הַמַּחֲטֵ מִבוֹא עֲשִׂיר
אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
26 וַיֹּסִיפוּ עוֹד לְהַשְׁתוּמֵם וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחָיו
וּמִי־אִפּוֹא יוֹכַל לְהוֹשִׁיעַ:
27 וַיִּבְטִיבֵם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר מִבְּנֵי אָדָם תִּפְלֵא זֹאת אֵךְ
לֹא מֵאֱלֹהִים כִּי מֵאֱלֹהִים לֹא יִפְלֵא כִּל־דְּבָרָ:
28 וַיַּחֲלֵל פְּטָרוֹס לֵאמֹר אֵלָיו הֵן אֲנַחְנוּ עֹזְבֵינוּ
אֶת־הַכֵּל וְנִלְךָ אַחֲרֶיךָ:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על־פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

7 וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ הַעַיִר אֲלֵי־יֵשׁוּעַ וַיְשִׁימוּ עָלָיו
אֶת־בִּגְדֵיהֶם וַיֹּשֶׁב עָלָיו:
8 וְרַבִּים פָּרְשׂוּ אֹתוֹ בִּבְגָדָם עַל־הַדֶּרֶךְ וְאַחֲרָיִם פָּרְתוּ
עֲנָפִים מִדֹּהַעֲצִים וַיִּשְׁטְחוּ עַל־הַדֶּרֶךְ:
9 וְהַחֲלָכִים לָפָנָיו וְאַחֲרָיו צָעֲקוּ לֵאמֹר הוֹשִׁיעֵנָא
בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה:
10 בָּרוּכָה מַלְכוּת דָּוִד אֲבִינוּ הַבָּאָה בְּשֵׁם יְהוָה
הוֹשִׁיעֵנָא בְּמִדּוּמִים:
11 וַיָּבֵא יֵשׁוּעַ וְרוֹשְׁלִים אֶל־בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּרָא
וַיִּתְבונֵן עַל־הַכֹּל וְהַיּוֹם רָפָה לַעֲרוֹב וַיֵּצֵא
אֶל־בֵּית־הַיַּגִּי עִם־שִׁנְיֵים הַעֲשָׂה:
12 וַיְהִי מִמִּחְרַת בְּצֵאתָם מִבֵּית־הַיַּגִּי וַיֵּרָעֵב:
13 וַיֵּרָא תְּאֵנָה מֵרְחוֹק וְלָהּ עֵלִים וַיָּבֵא לְרֵאוֹת
הַיִּמְצָאִיָּה פְּרִי וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא־יִמְצָא בָּהּ כִּי
אִם־עֵלִים כִּי לֹא הִיָּתָה עֵת תְּאֵנִים:
14 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ מַעֲתָה אִישׁ אֲלֵי־אֵכֶל פְּרִי מִמֶּךָ
עַד־עוֹלָם וַיִּשְׁמְעוּ תַלְמִידָיו:
15 וַיָּבִיאוּ וְרוֹשְׁלִים וַיָּבֵא יֵשׁוּעַ אֶל־בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיַּחֲל
לְגַרֵשׁ מִשָּׁם אֶת־הַמּוֹכְרִים וְאֶת־הַסּוֹנֵיִם בַּמִּקְדָּשׁ
וְאֶת־שִׁלְחָנוֹת הַשְּׁלֻחָנִים וְאֶת־מוֹשְׁבֹת מִכְרֵי
הַיּוֹנִים הַפָּדָ:
16 וְלֹא הֵנִיחַ לְאִישׁ לְשִׂאת כְּלֵי הַדֶּרֶךְ הַמִּקְדָּשׁ:
17 וַיִּלְמַד וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲלֹא כָּתוּב כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה
יִקְרָא לְכֹל־הַעַמִּים וְאַתֶּם עֹשִׂיתֶם אֹתוֹ מִעֵרַת
פְּרִי־צִיּוֹם:
18 וַיִּשְׁמְעוּ הַסּוֹפְרִים וְרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ
לְהַשְׁמִידוֹ כִּי יֵדְאוּ מִפָּנָיו וַיַּעַן אֲשֶׁר כָּל־הָעָם
מִשְׁתוֹמְמִים עַל־תּוֹרָתוֹ:
19 וַיְהִי בְּעָרֵב וַיֵּצֵא אֶל־מַחוּץ לַעִיר:
20 וַיְהִי הֵם עֹבְרִים בַּפֶּקֶר וַיֵּרְאוּ אֶת־הַתְּאֵנָה כִּי
יִבְשָׁה מִשְׁרָשִׁיָּה:
21 וַיִּזְכֹּר פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי הֲנֵה הַתְּאֵנָה אֲשֶׁר
אֲרָתָה יִבְשָׁה:
22 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם תְּהִינָא בְּכֶם אֲמוּנַת
אֱלֹהִים:

43 וְלֹא יִהְיֶה כֵן בְּקִרְבְּכֶם כִּי אִם־הִקְפִּץ לְהִיזֵת גְּדוּל
בְּכֶם יִהְיֶה לְכֶם לְמִשְׁרָת:
44 וְהִקְפִּץ לְהִיזֵת הָרָאשׁ יִהְיֶה עֶבֶד לְכֹל:
45 כִּי כְּדוֹהָאֲדָם גְּבוּהוּא לֹא בָּא לְמַעַן יִשְׁרָתוּהוּ כִּי
אִם־לְשִׁרָת וְלִתֵּת אֶת־נַפְשׁוֹ כַּפֶּר תַּחַת רַבִּים:
46 וַיָּבִיאוּ וַיִּיחֲוּ וַיְהִי כְּצֵאתוֹ מִיְרִיחֹ הוּא וְתַלְמִידָיו
וְהַמּוֹזַן עִם רַב וְהֵנָּה בְּרִשְׁמִי בְּזִשְׁמִי אִישׁ עוֹר
יָשׁוּב עַל־יַד הַדֶּרֶךְ לְבָקֵשׁ צְדָקָה:
47 וַיִּשְׁמַע כִּי הוּא יֵשׁוּעַ הַנְּצָרִי וַיַּחֲל לְצָעֵק וַיֹּאמֶר
אָנָּה בְּדוֹדוֹ יֵשׁוּעַ הַנְּנִי:
48 וַיִּגְעַדוּיָבוּ רַבִּים לְהַחֲשֵׁתוֹ וְהוּא הִרְבָּה עוֹד לְזַעַק
בְּדוֹדוֹ הַנְּנִי:
49 וַיַּעֲמֵד יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר קְרֵאוּלוֹ וַיִּקְרְאוּ לַעֲוֹר וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו חֲזַק קוּם קְרֵא־לָהּ:
50 וַיִּשְׁלַף אֶת־יְשׁוּעָתוֹ מֵעָלָיו וַיָּקָם וַיָּבֵא אֶל־יֵשׁוּעַ:
51 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־תִּרְצָה שְׂאֲעֲשֶׂה־לָּךְ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַעֲוֹר רַבּוּנִי אֲשֶׁר אֲרָאָה:
52 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֵלָיו לְדָלָה אֲמוּנָתָה הוֹשִׁיעָה לָּךְ
וְכִרְגַע נִפְקְחוּ עֵינָיו וַיִּלָּךְ אַחֲרֵי יֵשׁוּעַ בַּדֶּרֶךְ:

הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה

עַל־פִּי מֶרְקוֹס

פֶּרֶק י"א

1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרְבוּ לִירוּשָׁלַיִם אֶל־בֵּית־פַּנִּי וּבֵית־הַיַּגִּי
אֶל־יְהִיר הַזֵּייתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו:
2 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לְכוּ אֲלֵי־הַכֶּפֶר אֲשֶׁר מִמּוּלְכֶם וְהֵנָּה
כִּבְאֲכֶם שָׂמָּה וּמִצֵּאתֶם עִיר אֲסוּר אֲשֶׁר לֹא־יָשׁוּב
עָלָיו אָדָם אֹתוֹ הַתִּירוּ וְהִבִּיאוּ:
3 וְכִי־יֹאמֶר אֵלֵיכֶם אִישׁ לְמָה תַּעֲשׂוּ זֹאת וְאַמְרַתֶּם
הָאֲדוֹן צָרִיךְ לוֹ וְהוּא מֵהָר יִשְׁלַחֵנוּ הַנָּה:
4 וַיִּלְכוּ וַיִּמְצְאוּ הָעִיר אֲסוּר אֲלֵי־הַשַּׁעַר בַּחוּץ
עַל־יָאֵם הַדֶּרֶךְ וַיִּתְּרוּהָ:
5 וְאַנְשִׁים מִן־הַעַמִּידִים שָׁם אָמְרוּ אֵלֵיהֶם מַה־זֹּאת
עֹשִׂיתֶם לְהַתִּיר אֶת־הָעִיר:
6 וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יֵשׁוּעַ וַיִּנְיְחוּ לָהֶם:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על־פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

3 וַיֵּאחֲזֶהוּ וַיִּכְהוּ וַיִּשְׁלַחֵהוּ וַיִּקָּם:
4 וַיִּסָּף לְשַׁלַּח אֵלֵיהֶם עֶבֶד אַחֵר וְאוֹתוֹ סָקְלוּ
בְּאֲבָנִים וּמַחֲצוּ רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלַחֵהוּ בְּחֶרֶף:
5 וַיִּסָּף וַיִּשְׁלַח אַחֵר וְגַם־אֹתוֹ הֲרִגוּ וְכֵן עָשׂוּ לְרַבִּים
אֲחֵרִים מִהֶם הַכּוּ וּמִהֶם הֲרִגוּ:
6 וְלוֹ עוֹד בֶּן־יְחִיד אֲשֶׁר אָהָבוּ וַיִּשְׁלַח גַּם־אֹתוֹ
אֵלֵיהֶם בְּאַחֲרָנָה כִּי־אָמַר מִפְּנֵי בְנֵי נְגוּרוֹ:
7 וְהַפְּרָמִים הָחֵם אָמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הַחַיִּיזָה הוּא
הַיּוֹדֵשׁ לָכֵן וְנַחֲרָגֵהוּ וְהַרְשָׁה תִּהְיֶה לָּנוּ:
8 וַיֵּאחֲזֶהוּ וַיִּחַרְגֵנוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶל־מַחוּץ לְפָרֶם:
9 וְעַתָּה מַה־יַּעֲשֶׂה בְּעַל הַפָּרֶם הַלֵּא נִבְּאוּ וַיֵּאבֵד
אֶת־הַפְּרָמִים הָחֵם וְנָתַן אֶת־הַפָּרֶם לְאַחֲרִים:
10 הַלֵּא קָרְאתֶם אֶת־הַפְּתוּב הַזֶּה אֲבָן מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים
הַזֶּתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה:
11 מֵאֵת יְהוָה הַזֶּתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ:
12 וַיִּבְקְשׂוּ לְתַפְסֹוּ וַיִּירָאוּ מִפְּנֵי הָעָם וַעַן אֲשֶׁר־יְחַבְּבוּ
כִּי עֲלֵיהֶם דִּבֶּר אֶת־הַמַּשְׁלָל הַזֶּה וַיִּנְיָחֵהוּ וַיֵּלְכוּ:
13 וַיִּשְׁלַחֵהוּ אֵלָיו אַנְשִׁים מִדִּי־הַפְּרוּשִׁים וּמֵאֲנָשֵׁי
הַיְּהוּדָיִם לְתַפֵּשׂ אוֹתוֹ בְּדִבְרוֹ:
14 וַיִּבְּאוּ וַיֵּאמְרוּ אֵלָיו רַבִּי יָדַעְנוּ כִּי־אִישׁ אֲמַת
אַתָּה וְלֹא־תִגּוֹר מִפְּנֵי אִישׁ כִּי לֹא תִשָּׂא פָנָי אִישׁ
וּבְאֲמַת מוֹדָה אַתָּה אֶת־דִּרְבָּר הָאֱלֹהִים הַנִּכְוָן לְתַת
מִס אֶל־קִיסָר אִם־לֹא הַנָּתַן אִם־לֹא נָתַן:
15 וְהוּא יָדַע אֶת־הַנִּפְתָּם וַיֵּאמֶר אֵלֵיהֶם מַה־תִּנְסוּנִי
הַבִּיאוּ אֵלַי דִּינְךָ וְאַרְאֶה:
16 וַיִּבִיאוּ וַיֵּאמֶר אֵלֵיהֶם הַצּוֹרֵחַ הַזֶּה אֶת־הַמַּכְתָּב
אֲשֶׁר עָלָיו שְׁלִמִי הֵם וַיֵּאמְרוּ אֵלָיו שְׁלִי־קִיסָר:
17 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֵּאמֶר אֵלֵיהֶם אֵת אֲשֶׁר לְקִיסָר תִּנּוּ
לְקִיסָר וְאֵת אֲשֶׁר לְאֱלֹהִים תִּנּוּ לְאֱלֹהִים וַיִּתְמַחוּ
עָלָיו:
18 וַיִּבְּאוּ אֵלָיו מִדִּי־הַצְּדוּקִים הָאֲמֵרִים אֵין תַּחֲת
הַמַּתִּים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר:
19 רַבִּי מִשָּׂה פֶתֶב לָנוּ כִּי נִמּוֹת אַחֲרֵי־אִישׁ וְהַיִּיחַ
אִשָּׁה וּבָנִים אֵין לוֹ וְלָקַח אַחֲרָיו אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהָקִים
זָרַע לְאַחֲרָיו:
20 וְהָיָה שְׁבַעַה אַחֲרָיו וַיִּקַּח הָרִאשׁוֹן אִשָּׁה וַיִּמַּת
וְלֹא־יִשְׂאֵר אַחֲרָיו זָרַע:

23 כִּי־אָמַן אָמַר אֲנִי לָכֶם כִּי־אֲשֶׁר יֵאמֶר אֶל־הַקֹּדֶשׁ
הַזֶּה הַנִּשְׂאָ וְהַעֲתַק אֶל־תוֹךְ הַיָּם וְאֵין סָפֵק בְּלִבּוֹ
כִּי אִם־יֵאָמֵן כִּי יַעֲשֶׂה דְבָרוֹ כִּזְיִתְהִילוֹ כִּי־אֲשֶׁר
אָמַר:
24 עַל־כֵּן אֲנִי אָמַר לָכֶם כֹּל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלוּ
בְּתַפְלִתְכֶם הָאֲמִינֵנוּ כִּי תִקְחוּ וַיְהִי לָכֶם:
25 וְכִי תַעֲמְדוּ לְהַתְפַּלֵּל תִּמְחַלוּ לְכָל־אִישׁ אֵת אֲשֶׁר
בְּלִבְבְּכֶם עָלָיו לְמַעַן יִסְלַח אֲבִיכֶם שְׁבַשְׂמִים
גַּם־יְהוּא לְפִשְׁעֵיכֶם:
26 וְאַתֶּם אִם־לֹא תִמְחַלוּ אֶרְי־אֲבִיכֶם שְׁבַשְׂמִים
לֹא־יִסְלַח לְפִשְׁעֵיכֶם:
27 וַיִּשׁוּבוּ וַיִּבְּאוּ יְרוּשָׁלַם וַיְהִי הוּא מִתְחַלֵּף בְּמַקְדָּשׁ
וַיִּבְּאוּ אֵלָיו רַאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַזִּקְנִים:
28 וַיֵּאמְרוּ אֵלָיו בְּאִיזוֹ רִשׁוֹת אַתָּה עֹשֶׂה אֵלֶּה וּמִי
נָתַן לָךְ אֶת־הַרְשׁוֹת הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אֶת־אֵלֶּה:
29 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֵּאמֶר אֵלֵיהֶם גַּם־אֲנִי אֲשַׁאֲלֶה אֶתְכֶם
דִּבֶּר אֶחָד וְאַתֶּם הַשִּׁיבוּנִי וְאָמַר לָכֶם בְּאִיזוֹ
רִשׁוֹת אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:
30 טְבִילַת יוֹחָנָן הַמִּשְׁמִים הַזֶּתָה אִם־מִבְּנֵי אָדָם
הַשִּׁיבוּנִי:
31 וַיַּעֲצוּ וַיַּחֲדוּ לֵאמֹר אִם־יִנְאֹמֶר מִשְׁמִים יֵאמֶר
מִדּוּעַ אַפּוּי־לֹא הָאֲמַנְתֶּם בּוֹ:
32 אוּ הַנְּאֹמֶר מִבְּנֵי־אָדָם וַיִּירָאוּ אֶת־הָעָם כִּי־כָלֵם
הַשִּׁבּוּ אֶת־יוֹחָנָן לְנִבְיָא בְּאֲמַת:
33 וַיַּעַן וַיֵּאמְרוּ אֶל־יֵשׁוּעַ לֹא יָדַעְנוּ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ
וַיֵּאמֶר אֵלֵיהֶם אִם־כֵּן גַּם־אֲנִי לֹא אָמַר לָכֶם
בְּאִיזוֹ רִשׁוֹת אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:

הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה

עַל־פִּי מַרְקוֹס

פֶּרֶק יב

1 וַיִּחַל לְדַבֵּר אֵלֵיהֶם בְּמִשְׁלִים לֵאמֹר אִישׁ אֶחָד
נָטַע פָּרֶם וַיַּעֲשֶׂה גָדֵר סְבִיב וַיַּחֲצֹב יָקֵב וַיִּבֶן מַגְדָּל
וַיִּתְנַהֵוּ אֶל־פְּרָמִים וַיִּלָּךְ לְמַרְחָקִים:
2 וְלִמּוּעַד שְׁלַח עֶבֶד אֶל־הַפְּרָמִים לְקַחַת מֵאֵת
הַפְּרָמִים מִפְּרֵי הַפָּרֶם:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

37 והנה דוד בעצמו קראלו ארון ואיך הוא בנו
ויאהב רב העם לשמע אתו:
38 ויאמר אליהם בלמד אתם השמרו מן הסופרים
האֵהבים להתהלך עטופי טלית ושישאלו
בשלומום בשוקים:
39 ולשבת ראשנים בבתי כנסיות ולהסב ראשנים
בסעודות:
40 הפלעים את-בתי האלמנות ומאריכים בתפלה
למראה עינים המה משפט גדול יותר מאד
ושפטו:
41 ושוע ושב ממיל ארון האוצר והוא ראה
את-העם משימים מעות בארון האוצר ועשירים
רבים נתנו הרבה:
42 ותבא אלמנה עניה ותתן שתי פרוטות אשר הן
רבע אסר:
43 ויקרא אליה למידיו ויאמר אליהם אמן אמר אני
לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר
מכלי-הנתנים אלי-ארון האוצר:
44 כי כלם נתנו מן העודף שלחם והיא ממחסרה
נתנה כלי-אשר-לה את פלי-מחנתה:

הבשורה הקדושה

על-פי מרקוס

פרק יג

1 ויהי בצאתו מן המקדש ויאמר אליו אחד
מתלמידיו רבי ראה מהיפיו האבנים והבנינים
האלה:
2 ויען אתו ישוע ויאמר הראית אתי-הבנינים
הגדולים האלה לאיתשאר אכן עלי-אבן אשר
לא תתפרק:
3 וישב עליהר הזיתים ממול המקדש וישאלהו
פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדריו והם לבדם אתו:
4 אמר-נא לנו מתי תהיה-זאת ומה-הוא האות בבא
העת אשר תעשה-בה פלי-זאת:
5 ויען ישוע ויגבר אליהם השמרו לכם פון-יתעה
אתכם איש:

21 ויקח אתה השני ונמת ולא-יהיה זרע וכן גם
השלישי:
22 ויקחהו כלי-השבעה ולא-השאירו אחריהם זרע
ואחרונה לכלם מתה גם האשה:
23 ועתה בתחית המתים פשיקומו למי מהם תהיה
לאשה פי לשבעה היתה לאשה:
24 ויאמר ישוע אליהם הלא טעים אתם באשר לא
ידעתם אתי-הכתובים ולא אתי-גבורת האלהים:
25 פי בעת קומם מן המתים לא ושאז נשים ולא
תנשאנה פני-יהו כמלאכי השמים:
26 ועלי-דבר המתים שיקומו הלא קראתם בספר
משה בסנה את אשר-דבר אליו האלהים לאמר
אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב:
27 האלהים איננו אלהי המתים פי אם-אלהי החיים
לכן טועים אתם הרבה:
28 ואחד מן הסופרים שמע אתם מתנפחים ויקרב
אליהם וירא פי היטב השיבם וישאלהו מדיה-יא
הראשנה לכלי-המצות:
29 ויען אתו ישוע הראשנה לכלי-המצות שמע
ישאל יהוה אלהינו יהוה אחד:
30 ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך
ובכל-מדעך ובכל-מאדך זאת היא המצוה
הראשנה:
31 והשנית הדמה לה ואהבת לרעה כמוך ואין
מצוה גדולה מאלה:
32 ויאמר אליו הסופר אמנם רבי לפה דברת פי
אלהים אחד הוא ואין עוד מלבדו:
33 ולא-הבה אתו בכל-לבב ובכל-מדע ובכל-נפש
ובכל-מאד ולא-הבה אתי-הרע כנפשך גדולה היא
מכלי-עלות וזבחים:
34 וירא ישוע פיענה ברעת ויאמר אליו לא-ירחוק
אתה ממלכות האלהים איש לא-יערב עוד
את-לבו לשאל אותו שאלה:
35 וישוע מלמד במקדש ויען ויאמר איך יאמרו
הסופרים פי המשיח בן-דוד הוא:
36 הלא דוד אמר ברוח הקדש נאם יהוה לאדני
שב לימיני עד-אשית אנביה הדם לרגליך:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

23 ואתם ראו הנה מראש הנדתי לכם את-פל:
24 והנה בימים ההם אחרי הצרה ההיא תחשך
השמש והירח לא יזוה אורו:
25 והכוכבים יפלו מן השמים ותמוטטו:
26 ואז יראו את-יפן האדם בא בעננים בגבורה
רבה ובקבוד:
27 ואז ישלח את-מלאכיו ויקבץ את-בחיריו מארבע
הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמים:
28 ומן התאנה למדוינא את-משל הדבר פטייטב
ענפה ופרח עלה ידעתם פי קרוב הקיץ:
29 כן גם אתם בראתכם פיהיו אלה דעו פי קרוב
הוא בפתח:
30 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד
אשר יהיו פלי אלה:
31 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו:
32 אך עתיבוא היום ההוא והשעה ההיא אין איש
יודע גם-לא מלאכי השמים גם-לא הבן מבלי עדי
האב:
33 ראו שקדו והתפללו פי לא ידעתם מתי העת:
34 והנה פאיש הולך למרחק אשר עזב את-ביתו
ויחזן רשות לעבדיו ולאיש את-מלאכתו
ואת-השוער צוה לשקר:
35 לכן שקדו פי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית
אם-בערב או-בבצות הלילה אם-בפעת קריאת
התנגול או בבקר:
36 פזיבוא פתאם ומצא אתכם ישנים:
37 ואת אשר אמרתי לכם הנני אמר לכל שקדו:

הבשורה הקדושה

על-פי מרקוס

פרק יד

1 ויהי עוד יומים וחג הפסח והמצות בא ויבקשו
ראשי הכהנים והסופרים לתפשו בערמה
להמיתו:

6 פי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא והתעו
רבים:
7 ובשמעכם מלקמות ושמעות מלקמה אליהם
פיהיו תהיה זאת ועוד לא בא הקיץ:
8 פי יקום גוי על-גוי וממלכה על-ממלכה והנה רעש
כה וכה והנה רעב ומחומה:
9 אלה ראשית הקבלים ואתם השמרו בגפשיכם
פי ימסרו אתכם לסנהדריות והפיתם בתי
כנסיות ולפני נגידים ומלכים תובאו למעני
לעדות להם:
10 והבשורה אריקה להקרא בראשנה לכל-הגוים:
11 וכאשר יולכו ומסרו אתכם אליהם
ואליהם חשבו מה-תדברו פי הדבר אשר יושם
בפיכם בשעה ההיא אותו תדברו יען אשר
לא אתם המדברים פי אסירה הקדש:
12 ואז ימסר את-אחיו למות ואב את-בנו וקמו
בנים באבותם והמיתו אותם:
13 והמיתם שונאים לכל למען שמי והמחפה עדיעת
קץ הוא יושע:
14 וכי תראו את-שקוץ משמים אשר אמר דניאל
הנביא עמד במקום אשר לא-לו הקורא יבין אז
גוס נגוסו אנשי הוזהר אליהם:
15 ואשר עליהם אליהם הפיתה ואליהם בו
לשאת דבר מביתו:
16 ואשר בשדה אליהם הפיתה לשאת מלבושו:
17 ואוי להרות ולמיניקות בימים ההמה:
18 אך התפללו אשר לא-תהיה מנוסתכם בחרף:
19 פי הימים ההם יהיו עת צרה אשר לא-תהיה
כמוה מראשית הבריאה אשר ברא אלהים
עדיעתה וכמוה לא-תהיה עוד:
20 ולולי קצר יהוה את-הימים החם לא-יושע
כל-בשר אך למען הבחירים אשר בחר גם קצר
את-הימים:
21 ואז אביאמר אליכם איש הנהיפה המשיח או
הנהו שם אליהם:
22 פי יקמו משיחי שקר ויביאי שקר ונתנו אותם
ומזפתים להתעות אף את-הבחירים אם-יוכלו:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על־פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

19 וַיִּחַלּוּ לְהִתְעַצֵּב וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זֶה אַחַר זֶה הֲכִי אֲנִי הוּא:
20 וַיַּעַז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַחַד מִשְׁנַיִם הָעֶשְׂרִים הוּא הַטָּבֵל עִמִּי בַקְעָרָה:
21 הֵן בְּדִיהָאָדָם הַלֵּךְ יִלְךְ פְּתוּב עֲלָיו אֲבָל אוֹי לְאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר עֲלִיזָרוּ וַיִּמְסֶר בְּדִיהָאָדָם טוֹב לְאִישׁ הַהוּא שֶׁלֹּא נוֹלָד:
22 וַיְהִי בְּאַכְלָם וַיִּקַּח יֵשׁוּעַ לֶחֶם וַיְבָרֵךְ וַיְבַצֵּעַ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאמֶר קַחוּ אֲכֹלוּ זֶה הוּא גּוֹפִי:
23 וַיִּקַּח אֶת־הַכּוֹס וַיְבָרֵךְ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיִּשְׁתּוּ מִמֶּנָּה פְּלִים:
24 וַיֹּאמֶר לָהֶם זֶה דְּמִי דְּסִינְהִבְרִית הַחֲדָשָׁה הַגִּשְׁפָּף בְּעַד רַבִּים:
25 אֲמֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם שֵׁתָה לֹא־אֲשַׁתָּה עוֹד מִפְּרִי הַגֶּפֶן עַד־יְהִיֹּם הַהוּא אֲשֶׁר אֲשַׁתָּה אֹתוֹ הַדָּשׁ בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
26 וְאַחֲרֵי כֵּן אָמַר אֶת־הַחֵלֶל וַיִּצְאוּ אֵלֵיהֶם הַיְהוּדִים:
27 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אַתֶּם כָּלְכֶם תִּפְּשׁוּלוּ בִּי בַלְיִלָה הַזֶּה כִּי כָתוּב אַפְּה אֶת־הַרְעָה וַתְּפוּצִין הַצֵּאֵן:
28 אַךְ אַחֲרֵי קוֹמִי מִדִּי־חַמְתִּים אֵלָיְכֶם לִפְנֵיכֶם הִגְלִילָה:
29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס גַּם אֲנִי תִפְּשׁוּלוּ כָלִם אֲנִי לֹא אֶפְשֵׁל:
30 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֹמֵר אֲנִי לָךְ כִּי הַיּוֹם בַּלְיִלָה הַזֶּה בְּטָרִם יִקְרָא הַתְּרַנְגוּל פְּעַמִּים אַתָּה תִּכְחַשְׁבִּי שְׁלֹשׁ פְּעַמִּים:
31 וְהוּא הִתְאַמֵּץ וַיִּוְסֵף לְדַבֵּר וַיֹּאמֶר גַּם כִּי־יִהְיֶה עָלַי לָמוֹת אַתָּה פֹּחֵשׁ לֹא־אֶכְחַשׁ בָּךְ וְכֵן אֲמָרוּ גַם־כָּלִם:
32 וַיָּבֵאוּ אֵלֵיהֶם אַחַת וַשְׂמָה נְתִישְׁמִי וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם מִי־דִיֹּם שְׂבוּלְכֶם פֹּה עַד אֲשֶׁר אֲתַפְּלֵל:
33 וַיִּקַּח אֹתוֹ אֶת־פֶּטְרוֹס וְאֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יוֹחָנָן וַיִּחַל לְהַשְׁתַּוּמָם וְלִמּוּג:
34 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נִפְשֵׁי מְרַהֲלֵי עַד־מָוֶת עִמְדוּיֹפָה וַשְׁקִדוּ:
35 וַיַּעֲבֵר מַעֲט מִשָּׁם וְהִלְאָה וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּתְפַּלֵּל אֲשֶׁר אֲסִיּוּכָל הָיִיתָ תַעֲבֵר מֵעָלָיו הַשְּׁעָה הַזֹּאת:

2 וַיֹּאמְרוּ לֹא בְּחַג פְּדִיתְהֵנָּה מִהוּמָה בָּעָם:
3 וַיְהִי בְּהִיּוֹתוֹ בְּבֵית־הַיְהוּדִים בֵּית שְׁמַעוֹן הַמְצַרְעַר וַיִּסָּב אֵלֵיהֶם לָחֵן וַתָּבֵא אִשָּׁה וּבָנָה פֶּד־מִרְקַחַת גִּרְדָּ וְדָ וַיִּקַּר מְאֹד וַתִּשְׁבֵר אֶת־הַפֶּה וַתַּצַּק עַל־רֹאשׁוֹ:
4 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר מִתְרַעְמִים אִישׁ אֶל־דַּעְהוּ לֹאמֵר עַל־מָה הָזֶה אֲבוּד הַמְרַקְחָה הַזֹּאת:
5 כִּי רֹאיוּהָ הֵיחָה זֹאת לְהַמְכֵר בְּיוֹתֵר מִשְׁלֹשׁ מֵאוֹת דִּינָר וְלָתֵת לְעַנְיִים וַיִּנְעָרוּ בָּהּ:
6 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הִנֵּהוּ לָהּ לָמָּה תִלְאוּ נַפְשָׁהּ מֵעֲשָׂה טוֹב עֲשֵׂתָה עִמָּדִי:
7 כִּי הַעַנְיִים תִּמְיֵד עִמָּכֶם וְכִשְׁתַּרְצוּ תוֹכְלוּ לְהִיטִיב לָהֶם וְאֲנִכִּי לֹא־אֶהְיֶה אִתְּכֶם תִּמְיֵד:
8 אֵת אֲשֶׁר הָיָה לֹאֵל יָדָה עֲשֵׂתָה קִדְמָה לְסוּף אֶת־יֹגִפִי לְקַבּוּרָתִי:
9 אֲמֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי בְּאֲשֶׁר תִּקְרָא הַבְּשׂוּרָה הַזֹּאת אֶל־כָּל־הָעוֹלָם גַּם אֶת־אֲשֶׁר עֲשֵׂתָה הִיא יִסְפֵּר לְזַכְרוֹן לָהּ:
10 וַיְהוּדָה אִישׁ־קִרְיֹת אַחַד מִשְׁנַיִם הָעֶשְׂרִים הַלֵּךְ אֶל־רֹאשֵׁי הַכַּהֲנָנִים לְמַסֵּר אוֹתוֹ אֲלֵיהֶם:
11 וְהֵם כְּשִׁמְעֵם שָׁמְחוּ וַיֹּאמְרוּ לְתַתִּילוּ כֶסֶף וַיִּבְקֹשׁ תַאֲנָה לְמַסְרוֹ:
12 וַיְהִי בְּחַג הַמִּצּוֹת בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר יִזְבַּח הַפֶּסַח וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תִּלְמִידֵי אִיפָה תִחַפֵּץ לְאָכַל אֶת־הַפֶּסַח וְנִלְכָּה וְנִכְזִין:
13 וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתְלַמִּידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ הַעִירָה וּפְגַע אֶתְכֶם אִישׁ נָשֵׂא צַפְחַת מַיִם לְכוּ אַחֲרָיו:
14 וּבְאֲשֶׁר יָבֹא שָׁמָּה אֲמָרוּ לְבַעַל הַבַּיִת פֹּה אֲמַר הֲרֵב אִיֵּה הַמְלוּז אֲשֶׁר אֲכַל שָׁם אֶת־הַפֶּסַח עִם־תְּלַמִּידָי:
15 וְהוּא יִרְאֶה אֶתְכֶם עֲלֵיהָ גְדוּלָה מְצַעָה וּמוֹכְנָה וְשֵׁם הַכִּינוּ לָנוּ:
16 וַיִּצְאוּ תְלַמִּידָיו וַיָּבֵאוּ הַעִירָה וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר אָמַר לָהֶם וַיִּכְנוּ אֶת־הַפֶּסַח:
17 וַיְהִי בְּעָרֵב וַיָּבֵא עִם־שְׁנַיִם הָעֶשְׂרִים:
18 וַיִּסְבּוּ וַיֹּאכְלוּ וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם אַחַד מִכֶּם יִמְסְרֵנִי וְהוּא אֲכַל אֹתִי:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

54 ופטרוס הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול פנימה וישב שם עם המשרתים ויתחמם נגד האור:

55 וראשי הכהנים וכלי הסנהדרין בקשו עדות על יושוע להמיתו ולא מצאו:

56 פי רבים ענו בו עדות שקר אבל לא היו דבריהם מכוונים:

57 ויקומו אנשים ויענו בו עדות שקר לאמר:

58 שמענו אתו אמר אני אחרס את ההיכל הזה מעשה ידי אדם ולשלת ימים אבנה היכל אחר אשר איננו מעשה ידי אדם:

59 וגם פזאת לא היתה עדותם מכוונת:

60 ויקם הכהן הגדול ועמד בתוך וישאל את יושוע לאמר האינך משיב דבר מהיזה אלה ענים בך:

61 והוא חריש ולא השיב דבר ויוסף עוד הכהן הגדול לשאל אתו ויאמר אליו האתה הוא המשיח בן המבך:

62 ויאמר יושוע אני הוא ואתם תראו אתי בן האדם יושב לימין הגבורה וקא עם יעני השמים:

63 ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר מה לנו עוד לבקש עדים:

64 הנה שמעתם אתי הגדוף מהידעתכם וירשיעו כלם כפי חייב מיתה הוא:

65 ויחלו מהם לרק בו ויחפו אתי פניו ויפחו באטרף ויאמרו אליו הנבא והמשרתים אהוהו במכות עליהם:

66 והי בקיות פטרוס בתחתית החצר ותבא אחת משפחות הכהן הגדול:

67 ותרא אתי פטרוס כי מתחמם הוא ותבטיבו ותאמר גם אתה היית עם הנצרי יושוע:

68 ויכחש ויאמר לא אדע ולא אבין מה את אמרת ויצא החוצה אליה אולם ויקרא התרגל:

69 ותראהו השפחה ותאמר עוד אליה עמדים שם זה הוא אחד מהם ויכחש פעם שנית:

70 ומעט אחריו גם העמדים שם אמרו אלי פטרוס אמנם אתה אחד מהם פי אף גלילי אתה ולשונוך בלשונם:

56 ויאמר אבא אבי כל תוכל העברינא מעלי אתי הפוס הזאת אדילא אתי אשר אני רוצה פי אסיאת אשרי אתה:

57 ויבא וימצאם ישנים ויאמר אלי פטרוס שמעון התישן הכילא וכלת לשקד שעה אחת:

58 שקדו והתפללו פדיתבאו לידי נסיון הן הרוח היא הפצה והבשר רפה:

59 ויוסף לסוד ויתפלל באמרו עוד הפעם פדברים ההמה:

60 וישב וימצאם שנית ישנים פי עיניהם כבדות ולא ידעו מה יענהו:

61 ויבא פעם שלישית ויאמר אליהם נומו עוד ונחהו רבלי פי באה השעה הנה בן האדם נמסר בידי חטאים:

62 קומו ונלכה הנה המוסר אותי קרב:

63 עודנו מדבר ויהודה בא והוא אחד משנים העשר ועמו המון רב בחרבות ובמקלות מאת ראשי הכהנים והסופרים והזקנים:

64 והמוסר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקה זה הוא תפסו אתו והוליכוהו אלי זמלט:

65 הוא בא והוא נגש אליו ויאמר רבי רבי וינשקו לו:

66 וישלחו בו את ידיהם ויתפסוהו:

67 ואחד מן העמדים אצלו שלף אתי חרבו ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ אתי אזנו:

68 ויעז יושוע ויאמר אליהם פצאת עלי פריץ וצאתם עלי בחרבות ובמקלות לתפסני:

69 ואני יום יום הייתי אצלכם מלמד במקדש ולא התזקתם בי אבל למען מלאת דברי הפתובים:

70 ויעזבו אתו כלם וינטו:

71 ונער אחד הלך אחריו מעטף בסדין לכסות את ערוותו ויאחזהו הגערים:

72 ויעזב אתי הסדין בידם וינס מפניהם ערם:

73 ויוליכו את יושוע אליהם הכהן הגדול ויקהלו אליו כל ראשי הכהנים והזקנים והסופרים:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על־פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

14 ויאמר אליהם פילטוס מהיאפוא רעה עשה וזהם
הרבויעוד לקרא הצלב אתו:
15 ויואל פילטוס לעשות פרוצן העם ויתר להם את
בריאבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו
להצלב:
16 ויליכהו אנשי הצבא אליהו הקצר הוא בית
המשפט ויעיקו את־כליהגדוד:
17 וילבישהו ארגמן וישרגו עטרת קצים ויעטרהו:
18 ויחלו לברכו לאמר שלום לה מלך היהודים:
19 ויפו על־ראשו בקנה וירקו בו ויקרעו על־ברכיהם
וישתחו לו:
20 ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את־הארגמן
וילבישהו את־בגדיו ויוציאהו לצלב אתו:
21 ואיש אחד עבר והוא בא מזיהודה ושמו
שמעון הקוריני אבי אלכסנדרוס ורופוס ויאנסו
אתו לשיאת את־צלובו:
22 ויביאהו אלי־גלגלתא המקום הוא מקום הגלגלת:
23 ויתגילו לשתות יין מסוף כמר והוא לא לקח:
24 והיה כאשר צלבו אותו ויחלקו בגדיו להם ויפילו
עליהם גורל מהיזקה איש איש:
25 ותהי השעה השלישית ויצלבהו:
26 ומכתב דבר־אשמתו כתוב למעלה מלך היהודים:
27 ויצלבו אתו שני פריצים אחד לימינו ואחד
לשמאלו:
28 וימלא הכתוב האמר ואת־פשיעים נמנה:
29 והעברים גרפו אותו ויגיעו ראשם ויאמרו האם
אתה ההורס את־ההיכל ובונה אותו בשלש
שנים:
30 הושע את־עצמך ורדה מזיהצלב:
31 וכן גם־ראשי הפהגים עם־הסופרים התלוצצו
איש אל־רעהו ויאמרו את־אחרים הושיע
ואת־עצמו לא יוכל להושיע:
32 המשיה מלך ישראל נד עתה מזיהצלב למען
נראה ונאמין וגם־הנצליבים אתו הרפוהו:
33 ובהיות השעה הששית היה חשך על־פליהארץ
עד השעה התשיעית:

71 ויחל להחרים את־נפשו ולהשבע לאמר לא
ידעתי את־האיש הזה אשר דברתם:
72 והתרנגל קרא פעם שנית ויזפר פטרוס
את־הדבר אשר אמרלו ישוע בטרם יקרא
התרנגל פעמים תכחש בי שלש פעמים וישם
על־לבו ויב:
**הבשורה הקדושה
על־פי מרקוס
פרק טו**
1 והיה לפנות הבקר וימחרו ראשי הפהגים ועמהם
הזקנים והסופרים וכל־הסנהדרין להוציאו ויאסרו
את־ישוע ויליכהו משם וימסרהו אלי־פילטוס:
2 וישאל אותו פילטוס האתה מלך היהודים ויען
ויאמר אליו אתה אמת אמת:
3 וראשי הפהגים הרבו לשטנו:
4 ויוסף פילטוס וישאלהו לאמר האנגד משיב דבר
ראה פמה הם ענו בך:
5 וישוע לא־השיב עוד אף־דבר אחד ויתמה
פילטוס:
6 ומדי חג בחגו היה פוטר להם אסיר אחד את
אשר יבקשו:
7 והיה איש הנקרא בשם בריאבא אסור
עם־היהודים אשר רצהו רצה בעת המרד:
8 ויעל ההמון ויחלו לבקש שייעשה להם כפעם
בקעם:
9 ויען אתם פילטוס ויאמר רצונכם שאתיר לכם
את־מלך היהודים:
10 פי דע אשר רקימקנאה מסרוהו ראשי הפהגים:
11 וראשי הפהגים הסיתו את־ההמון לבלתי התיר
להם פי אסיר־אבא:
12 ויוסף פילטוס ויען ויאמר להם ומהיאפוא
רצונכם שיאעשה לאשר אתם קראים מלך
היהודים:
13 ויקראו עוד הצלב אתו:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על-פי מרקוס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

הבשורה הקדושה

על-פי מרקוס

פרק טז

1 ויהי כאשר עבר יום השבת ותקנינה מרים
המגדלית ומרים אם יעקב ושלמית סמים ללכת
ולסוף אתו בהם:
2 ובאחד בשבת בבקר השכם באו אליהם
פעלות השמש:
3 ותאמרנה אשה אליהן מי יגלילנו את האבן
מעל פתח הקבר:
4 ובהפיטן ראו והנה גלילה האבן פי היתה גדולה
מאד:
5 ותבאנה אליהן הקבר ותראינה בחור אחד ישב
מזמין והוא עטה שמלה לבנה ותשתוממנה:
6 ויאמר אליהן אליהן תשתוממנה אתי וישוע הנצרי
הנצלב אתן מבקשות הוא קם איננו פה הפהוצה
המקום אשר השפיכהו בו:
7 ואתן לכנה והגדתן לתלמידי וקפטרס פי הולך
הוא לפניכם הגלילה ושם תראו כאשר אמר
לכם:
8 ותמהרנה לצאת ותנוסינה מן הקבר פי אחותן
רעה ותמהו ולא יגידו דבר לאיש פי יראו:
9 והוא כאשר קם מן המתים באחד בשבת נראה
בראשנה אליהם המגדלית אשר גרש ממנה
שבועה שדים:
10 ותלך ותגד לאנשים אשר היו עמו והם
מתאבלים ובכים:
11 וכאשר שמעו פי חי ונראה אליה לא האמינו
לה:
12 ואחריו נראה בדמות אחרת לשנים מהם
בדרך בהיותם יוצאים השדה:
13 והם הלכו ויגידו לאחרים וגם להם לא האמינו:
14 ובאחרונה נראה לעשתי העשר בהיותם מסבים
לאכל ויחרף חסרון אמונתם וקשי לבבם אשר
לא האמינו לראו והוא געור מן המתים:

34 ובשעה התשיעית וזעק וישוע בקול גדול אלהי
אלהי למה שבקתני ופרושו אלי אלי למה
עזבתני:
35 וישמעו אנשים מן העמדים שם ויאמרו הנה
אליאלהו הוא קורא:
36 וידן אחד מהם וימלא ספוג המץ וישם עליה
וישקה ויאמר הניחו ונראה אם יבא אלהו
להורידו:
37 וישוע נתן קול גדול ויפח את נפשו:
38 ופרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה
למטה:
39 וירא שר המאה העמד מנגד פי בזעקו ככה
יצאה נפשו ויאמר אכן האיש הזה הזה
בן האלהים:
40 וגם ינשים היו שם צפות מרחוק ובתוך גסי מרים
המגדלית ומרים אמו של יעקב הצעיר ושל יוסי
ושלמית:
41 אשר בהיותו בגליל גסיהלכו אחריו וגם שרתו
ואחרות רבות אשר עלו אתו ירושלים:
42 ועת הערב הגיע ומפני אשר ערב שבת הנה
הוא היום שלפני השבת:
43 ויבא יוסף הרמתי יעזר נכבד אשר הנה מהכה
גסיהוא למלכות האלהים ויתחזק ויבא
אליפילטוס וישאל את גופת ישוע:
44 ויתמה פילטוס עלי אשר מת ויקרא אליה
המאה וישאלהו הכבר גוע:
45 וידע מפני שר המאה כי כן ויתן את גופתו מתנה
ליוסף:
46 והוא קנה סדין ויורד אתו ויכרכו בסדין
וישימהו בקבר חצוב בסלע ויגל אבן עליפתח
הקבר:
47 ומרים המגדלית ומרים אם יוסי ראו את המקום
אשר הושם שמה:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על־פי מרקוס

על ידי החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

¹⁸ נְהַטִּים וְשָׂאוּ בִידֵיהֶם וְיָשִׁיתוּ סִסְיָהֶמֶת וְלֹא
יִזְקֶם עַל־חֻלִּים וְשִׂימוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְיִיטֵב לָהֶם:

¹⁹ וַיְהִי אַחֲרֵי אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתָם הָאֲדֹנָי וַיֵּשֶׂא
הַשְּׂמִימָה וַיֵּשֶׁב לִימִין הָאֱלֹהִים:

²⁰ וְהִמָּה יָצְאוּ וַיִּקְרְאוּ בְּכָל־מְקוֹמֹת וְיַד הָאֲדֹנָי הָיָה
עִמָּהֶם וַיַּחֲזֶק אֶת־הַדְּבָר בְּאֵתוֹת הַבָּאוֹת אַחֲרָיו
אָמֵן:

¹⁵ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ אֲלֵי־כָל־הָעוֹלָם וְקִרְאוּ
אֶת־הַבְּשׂוּרָה לְכָל־הַבְּרִיאָה:

¹⁶ הַמְּאֲמִין וְנִטְבָּל הוּא יֵשֶׁע וְאֲשֶׁר לֹא־יֵאֲמִין
יֵאָשֵׁם:

¹⁷ וְאֵלֶּה הָאֵתוֹת אֲשֶׁר יַלְווּ אֲלֵי־הַמְּאֲמִינִים וְנִבְטְוּ
שָׂדִים בְּשָׂמִי וּבְלִשְׁנוֹת חֲדָשׁוֹת וְדַבְּרוּ: